

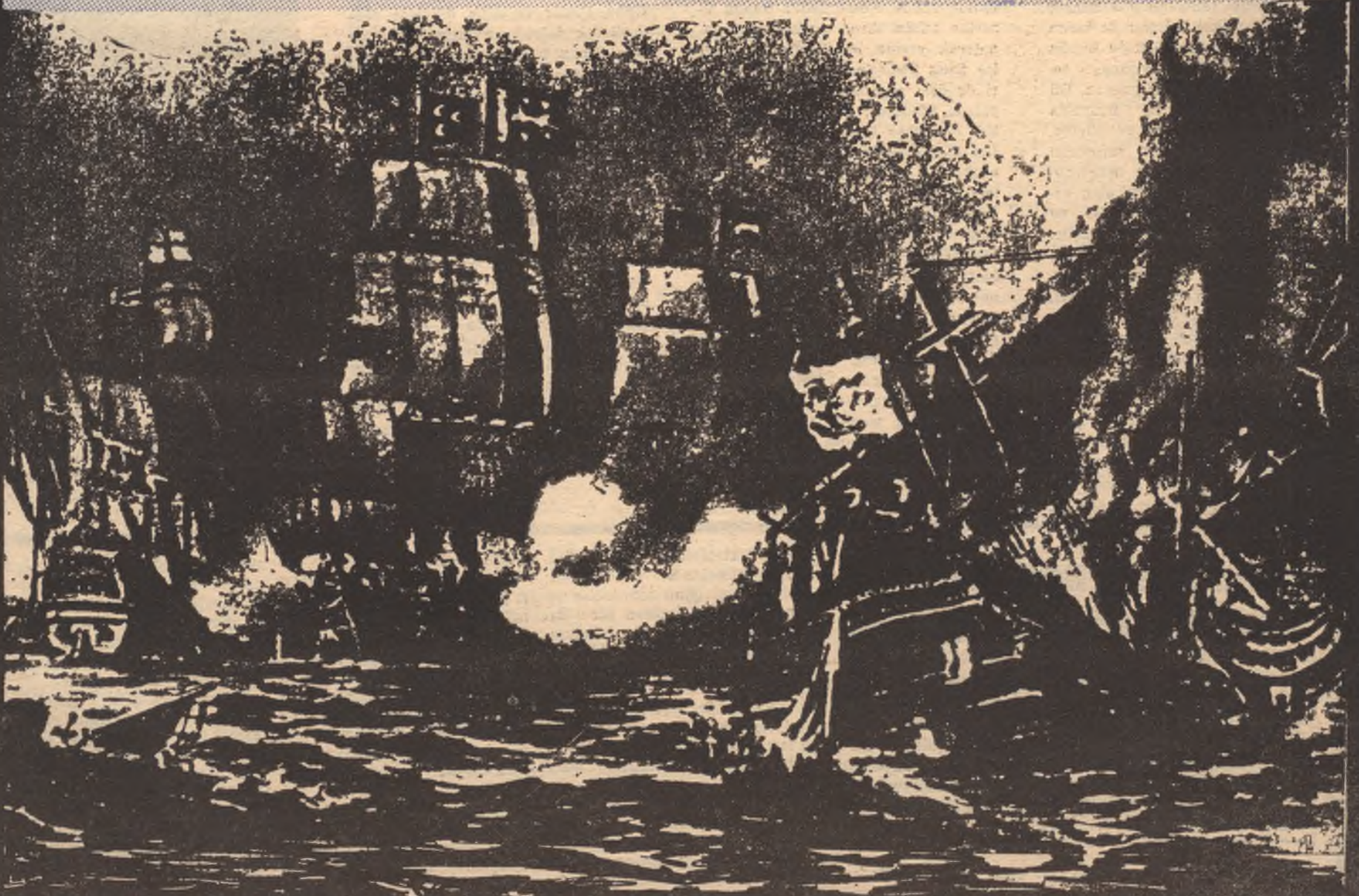

yeniden milli

MUCADELE

Preveze Zaferinden 433 Yıl Sonra

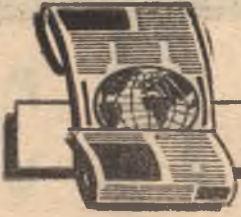
TÜRK MİLLETİ ZAFER DONANMASINI

YENİDEN KURACAKTIR

28 EYLÜL 4 EKİM 1971

YIL:2 SAYI:87

DİŞ BASINDAN SEÇMELER

Kızıl Çin Afyon Kaçakçılığını Devlet Eliyle Yürütüyor

Amerika Birleşik Devletleri, ülkesinde salgın haline gelen uyuşturucu madde kullanma alışkanlığı ortadan kaldırmak için Türkiye gibi afyon üretimi mahdut ülkelere, bu üretimi durdurmasını istemekte, böylece hastalığa çare bulacağını zannetmektedir. Halbuki, dünyada esrar ve afyon üretimini, devlet politikası haline getirmiş, esrar kaçakçılığını devlet eliyle yürüten ülkeler mevcuttur. Ve dünyaya da esrar, eroin bunlar vasıtasıyla yayılmaktadır. Aşağıya bu konuyu açıklayan bir tercüme alıyoruz:

Komünistler dünyayı ele geçirebilme için esrar kaçakçılığı yapmakta hiçbir beis görmemektedirler. Dünyanın her tarafına yayılmış şebeke haline esrar yetiştirebilmek için Kızıl Çin'in birçok bölgelerinde afyon ekimi yapılmaktadır. Çin komünistleri afyon ekimini, alelade tarım bölgelerinde ve hususî sahalarda devletin kontrolü altında 5.830.000 hektarlık bir sahada yapmaktadırlar.

Afyonlarının kalitesini yükseltmek için Kızıl Çin özel kolejler ve tarım istasyonları açmıştır. 1968 de Hindistan ve Brezilya'dan Marijuana tohumları ithal etmiştir. Hindistan, Güney Afrika, Brezilya ve Rusya'da çok miktarda Marijuana yetiştirilir.

Uyuşturucu maddelerin rafinesini geliştirmek için, Kızıl Çin, uyuşturucu maddelerle ilişkisi fazla olan vatan hainlerini, külhanbeylerini ve Rus mütehasşislerini davet etmiştir. Otuzdan fazla özel fabrika, Peiping, Tientsin, Dairen, Mukden, Chinchow, Kupeikuo, Yenki, Shanghai, Chekiang, Sinkiang (Doğu Türkistan), Tibet, Hsikang, Kunming, ve Kuangtung'da açılmıştır. Bütün bu fabrikalar, yalnız afyon, morfin ve eroin imal eder.

Yıllık afyon, morfin, eroin ve diğer uyuşturucu maddelerin miktarı 10 bin tondan fazladır. Amerikan dolarına göre değeri 800.000.000 dur.

Uyuşturucu maddelerin ihracını artırmak için Çin komünistleri 1951 de Macao'nun yakınındaki Kuangtung'da dış ülkelere ihraç merkezleri kurdular. Hong Kong ve Macao'daki şirketleri kontrolleri altına aldılar. Gangsterlerle taşıma ve dağıtım meselesinde anlaşılabilir. Fakat nakletme meselesinde anlaşmazlık çıktığından dolayı hadiseler oldu. Ve 1952 de Birleşmiş Milletlerde tenkit edildi. Komünistler bunun üzerine bütün ihraç merkezlerini kapatarak yerine, «Millî Özel Mahsul Satış Şirketi»ni kurdular. İçkiler de özel mahsuller adı altında piyasaya sürdüler. Çin Komünist Partisi Politbüro üyeleri, Dışişleri ve Dış Ticaret Bakanlıklarının kontrolü altında bu kaçakçılık teşkilâtının kolaları açıldı. Kızıl Çin elçilik ve konsoloslukları uyuşturucu madde satmak ve satış artırmakla vazifelen-dirildiler. Burma ve Tayland'ın yakınındaki Yunan bölgesi de beynelmilel uyuşturucu madde dağıtım merkezi haline getirildi. 15.7.1970 tarihinde, Hong Kong Uyuşturucu madde Arama Bürosu Başkanı Shih Tih-Pi'nin raporuna göre 1969 da 10.500 kilo hamafyon 310 kilo eroin, 250 kilo morfin ele geçirilmiştir ki, bunların hepsi Kızıl Çin'de imal edilmiştir.

Geçen yıl Çin komünistleri Hong

Kong'a yalnız çok miktarda ham afyon değil, aynı zamanda epeyce eroin de sokmuşlardır.

Kızıl Çin esrar şebekesi başlıca şu dört yoldan çalışıyor 1— Kuzey Çin yolu - Shanghai toplama noktası, Amay yardımcı nakliye noktası ve Hong Kong'dan da esrarlar Ortadoğu, Avrupa, Amerika ve Güney Asya'ya gönderiliyor. 2— Güney Çin Yolu - Kanton toplama merkezi, Shen - Chuan, La-Chi Wei ve Nan Hai gemilere yükleme noktaları ve Hong Kong da asıl pazar noktası. Motorlu kayıklarla Hong Kong ve Macao'ya Hu-Men ve Nan-Tou'dan esrar getiriliyor. Macao'da «Nanyang Şirketi» esrarların gönderilmesi ve satılmasıyla uğraşırken, Hong Kong ve Kowloo'da maddi bakımdan kuvvetli gruplar tarafından satılıyor.

1969 Kasımında Çin'li komünistler esrarları gemilere yüklemek için yeni bir iskele ve ambar inşasına başladılar. 1970 Nisanında bitirdiler. Esrarlar Kuangtung'dan silahlı botların refakatinde üzerinde «Savunma Bakanlığı» yazan tahta kutuların içinde çıkarılıyor. Her ay böyle dört veya altı sefer yapılıyor. Güvertinin etrafına kimse yaklaştırmıyor, yabancı gemilerin gelip esrarları yüklemesi bekleniyor. 3— Batı Çin Yolu - Yun Che Li, Lung Chuan, Teng - Chung ve Wan - Ting toplama noktaları. Buralardan Güney Vietnam, Burma, Kamboçya, Laos, Tayland, Malezya, Singapur, Hindistan, Hong Kong ve diğer ülkelere yollanıyor.

Kuzey Vietnam yoluyla, esrarlar Küba, Cezair ve diğer ülkelere gönderilerek dağıtılıyor. Hsing Chou ve Nan Yang ticari gazetelerine göre, Yunnan'dan Tayland yoluyla Singapur ve Malezya gemileriyle esrar göndermek en müsaiti olarak kabul ediliyor ve burası «Aktın Boğazı» diye isimlendiriliyor. Bundan dolayı bu yol, Kızıl Çin'in esrar kaçakçılığında temel unsur haline gelmiştir. 4— Kuzey Çin Yolu - Tientsin Toplama merkezi, Dairen yükleme noktası ve Japonya ile Güney Kore satış yerleridir. Çinli komünistler, Japon komünistlerin aktif oldukları Kyushu, Osaka, Kento ve Hokkaido'da gizli dağıtım teşkilâtı kurmuşlardır. Bundan başka, esrarlar Kuzey Kore'den Doğu Almanya'ya, Avrupa'da Küba ve Cezayir'e diğer memleketlere dağıtması için gemilerle gönderiliyor.

ASIAN OUTLOOK
CİLD 6, SAYFA 32

— Türkiye'nin cür'i miktarda ürettiği afyona kıyametler koparan beynelmilel kuvvetler, Kızıl Çin'in devlet eliyle yürüttüğü, insanlığı tehdit eden esrar ve eroin kaçakçılığına ne den ses çıkarmaz? Resim, bir uyuşturucu madde kurbanını gösteriyor.

YAHUDİLER BOŞ KALINCA BİRBİRLERİNİ YİYORLAR

Yahudiler, kavga edecek düşman bulamadıkları zaman kendi aralarında kavga etmektedirler. Sanki fesatçılık, yahudinin bir karakteri olmuştur. Aşağıdaki yazı, Yahudiler arasındaki kavgaların ne kadar gülünç, ne kadar akıldışı sebeplere dayandığını ve diğer dinlerle alay etmeyi prensip edinen yahudiğin saçma sapan şeylerle uğraştığını ortaya koymaktadır.

ABD ASSOCIATED PRESS
MUHABİRİ BİLDİRİYOR :

«Taşlı, sopalı dindar Yahudiler, Kudüs'ün «Sulh Şehri» sıfatına aykırı hareket etmektedirler. Ortodoks Yahudiler, Cumartesi günleri toplanarak, otomobil ve otobüslere, dinlen-

me günü iş yaptıklarından dolayı taş atmakta ve tecavüz etmektedirler. Laik İsrail halkının (Hiloni-im), dindarlara (Haredin) karşı reaksiyonu ise çoğu zaman kavgâ ile neticelenmektedir. Dindar olmayan İsrail polisine göre, ortodoks-

luk, diktatörlüğü ve zulümü ifade etmektedir. Ortodokslar, Cumartesi günü seyrüsefer yapmamasını öngören bir kanun çıkarmaları için hükümeti sıkıştırmaktadırlar. Dükkanları ise zorla kapatmaktadırlar.

Vasat bir İsrail'i üzen bir diğer husus ise, ortodoks okulları olan «Yeshivot»ta okuyan talebelerin askerlikten muaf tutulmasıdır.

Ayrıca dinî anlaşmazlıklar da son zamanlarda baş göstermektedir. Külhanbeyleri bir tahamül dövdüp, saçlarını kazı-mışlardır. Diğer bir grup ise hırçın birk öpeği, bir grup din eğitimi yapan talebenin üzerine salmışlardır.

Birçok defalar laik Yahudiler ve sakallı, siyah elbiseli ve kürk kenarlı şapkallı dindar yahudiler arasında kavgalar

başgöstermiştir.

Ortodoksların karşı çıktıkları bir başka nokta da hastahanelerde yapılan otopsidir. Birçok doktor bu hususta tehdit mektupları almışlardır.

Beg sene evvelki bir anti-otopsi gösterisi Telaviv'in en büyük bir isyan hareketiyle neticelendi. Aynı meselenin tekrar değilmiş olması hayra alamet olarak yorumlanmamaktadır.

Bir başka tedhiş grubu da ultra-ortodoks olarak ilân edilen «Netorei Karta» (Kapının Bekçileri)dir. 500 üyesli olan bu grup İsrail Hükümetine şiddetle karşı olup Kudüs'ün enternasyonalleştirilmesini arzu eder ve bu yönde propagandalarını devam ettirir. Bayrakları yakar ve İsrail damgalı hüviyet cüzdanlarını taşımaz.

Netorei Karta'ya göre Me-

sih gelip Yahudilerin başına geçene kadar bir İsrail devleti kurulmamalıdır. Yine onlara göre, Sionizm, Mesih'in imtiyazını elinden almış ve İsrail devletini kurmakla Kitabı Mukaddes'e karşı çıkmış.

Netorei Karta'nın yaşayışı asrimıza uymamaktadır. Azalardan biri bir televizyon almayarak kalkınca, teşkilât tarafından «İnsan şekli imal ederek Allah'ı taklide yeltenen şeytan kutusunu» kullandığı gerekçesiyle boykot edilmiştir. Ayrıca her sabah kendilerini kadın olarak yaratmadığı için Allah'a dua ederler.

Teşkilâtın başı haham Amram Blav'ya İsrail'in bir kadın tarafından idare edilmesi hakkındaki fikirleri sorulunca «Nasıl olsa İsrail'i tanıımıyoruz. Onun için hiçbir şey fark etmez» demiştir.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL:2 SAYI: 87

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen . Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASİYAZI

PREVEZE ZAFERİNDEN ALINACAK DERSLER

28 Eylül günü, Dünya tarihinin en büyük deniz muharebelerinden biri olan Preveze savaşının yıl dönümüdür. Preveze savaşı sadece kemiyet değil, keyfiyet yönünden de dünya tarihinin en mühim savaşlarından biridir. Bu savaş, Türk milletinin gerçek bir cihan imparatorluğu kuruşunu kesinleştiren savaştır. Bu savaştan sonradır ki, yenilmez kara ordumuz yanında muzafer deniz kuvvetlerimizin hayati rolü katılmış ve Osmanlı İmparatorluğu Cihan İmparatorluğu nu büyük ölçüde deniz gücüne dayandırmıştır. Bu bakımdan Türk denizciliğini aydın oğullarına ve hattâ Selçuklulara kadar ilerletmek mümkünse de, Türk denizciliğinin yeniden kuruluşu ve altın çağını yaşamasının başlangıcı olarak Avrupalıların Barbaros dediği Kaptan-ı Derya ve Cezayir Beylerbeyisi Hayreddin Paşanın armadasının kazandığı Preveze Zaferini kabulde tereddüt edilmez.

Şimdi bu müstesna günü hatırlamaya çalışalım. 16. Asır, yani Müslüman Türkün Cihan İmparatorluğunu kurduğu, Hindden Atlas Okyanusuna, Moskova yakınlarından Afrika ortalarına kadar bütün ülkeleri idaresine ram ettiği altın çağ... Avrupa baştan aşağı itaat altına alınmış, Avrupa adına İspanya, İngiltere, Fransa, Almanya ve Papalık, Venedik v.s. gibi bir sürü küçük devlet yığını kalabilmiştir. Ancak Türk siyaseti, Fransa ve İngiltere'yi, Almanya - İspanya Kralı V. Karl'ın ittifakından uzaklaştırmayı başarmıştır.

Muzaffer ordu ve donanma ardardına zaferler kazanırlar. Fethedilen ülkeler adalet, selamet ve huzura kavuşur. Büyük şair Baki'nin dediği gibi, çan çalınan yerlerde, ezan sesleri yükselir. Avrupa'yı birleştirmek hevesine kapılan V. Karl, Türkleri Avrupa, Akdeniz ve Afrika'da durdurmak için ümitsiz teşebbüslerde bulunur.

Nihayet, o zaman Avrupa'nın en büyük amirali sayılan Andre Doria komutasında, tarihin o ana kadar görmediği büyüklükte bir haçlı donanması Türk deniz gücünü yok etmek üzere harekete geçer. Haçlı armadası, İspanya, Almanya, Venedik, Portekiz, Ceneviz, Malta, Floransa ve Papalık devletleri donanmasından müteşekkildi.

Haçlı armadada da 600 gemi vardı. Bunların 308'i harp gemisi, geriye kalanlar ise küçük harp gemileri ile nakliye gemileri idi. Ayrıca haçlı donanması, 60.000 asker taşımakta idi. Her biri 2000 asker taşıyan ve zamanımız uçak gemilerine benzeyen 20 dev gemi bulunmakta idi. Buna karşılık Osmanlı Donanması 122 gemiden ve 20.000 askerden müteşekkildi.

Andre Doria, Türklerin bir taarruz hareketine girişemeyeceklerine inanıyordu. Artık Körfezinde kalacaklarına ve Türk kıyılarına serbestçe vurabileceklerine inanıyordu. Düşman kemiyet itibarıyla üstündü, fakat keyfiyet yönünden Donanma-i hümayunla kıyas bile edilemezdi. Donanma-i hümayunun bu üstünlüğü maddi ve manevî kıymetler halinde sıralanabilir.

Türk deniz gücü, teknelerin sürati ve manevra kabiliyetinin yüksekliği yönünden düşmana faikti. Ayrıca ateş gücü yönünden, haçlı donanmasına üstündü. Türk donanmasında yapılan ıslahat ile, topların menzilli düşman menzili fersah fersah geçecek hale getirilmişti. Bu teknik üstünlükler yanında, Barbaros ve amiralleri, tarihte ender rastlanan gerçek deha sahibi kumandanlardan idiler.

Körfezden çıkan donanma, daha iyi bir pozisyon bulmak için geri çekilen Haçlı donanmasını takip etti. Nihayet 28 Eylül Cumartesi sabahı, Haçlı donanmasını yakalayabildi. Barbaros'un Preveze'de uyguladığı taktik, deniz harp taktiklerinde bir inkılap yapacak mahiyette idi. Barbaros, düşman donanmasının tümünün imhasını

da, ateş gücü, gemi sürati gibi iki faktörü, yarma, çevirme ve imha gibi muharebe şekilleriyle en mükemmel şekilde birleştirmiştir. Daha önceleri, çarpışan donanmalarda ateş teatisinden sonra, gemilerin birbirine yaklaşmasını müteakip, askerlerin çarpışması başlardı. Barbaros Hayreddin Paşa'nın değiştirdiği, deniz harp taktiği daha sonra İngiliz amiralleri tarafından uygulanacak ve İngiliz imparatorluğunun deniz hakimiyeti uzun seneler bu sayede temin edilmiş olacaktı.

Bütün müsbet prensipleri bir köşeye fırlatıp attığımız, gerileme ve çökme devirlerinde ise; Osmanlı deniz kuvvetlerine 16. asırda verilen vazife ve tayin edilen esaslar unutulacak ve Barbaros Hayreddin Paşa'nın taktikleri de unutulup gidecekti.

Ancak Preveze Zaferini çok kısa bir özetle vermeye çalışırken bile, Preveze Zaferinin sebeplerini; taktik, teknik ve operatif üstünlükler ve kumanda heyetinin dehası ile sınırlandırırsak hatalı davranmış oluruz.

Düşmanın kemiyet üstünlüğünü, taktik üstünlükle bertaraf etmeyi plânlayan büyük amiral, düşman donanmasını süratle parçalamak ve sonra da birbiri ile irtibatı kesilmiş gemi yığınlarını teker teker imha etmek esasına dayanmıştı. Bu asıl itibarıyla harbin ebedî prensiplerinden olan, kuvvetlerin tasarrufu prensibinin şahane bir tatbiki idi. Ancak bu prensibin tatbiki, sürat ve inisiyatif gerektiriyordu. Operatif ve teknik üstünlük insan iradesinin hududu dahilindedir. Ancak, sürat bile muhalif bir rüzgâr esiyorsa, istenilen seviyeye daima yükseltilmeye bilir.

Preveze'de de, büyük Türk zaferlerinde görülen, ilâhî lütuf ve rahmet belirtisi hiç bir münakaşa kabul etmeyecek kadar kesindir. Bilinmelidir ki, hiç bir harp tasarlandığı gibi cereyan etmez. Ve harbin bütün vukuatını ve teferruatını tasavvur etmeğe imkân yoktur. Ve harpte zaferi temin hususunda hiç bir faktör diğerinden ehemmiyetsiz değildir. Ve gene, bir zayıflığın yerini doldurmak hiç bir zaman mümkün değildir.

Bütün bunlar, insan iradesinin en katî şekle büründüğü harbin, akibetinin nasıl ilâhî irade tarafından tayin ve takdir edildiğini gösteriyor. Bazıları, zaferi tayin eden bu şartların Allah'ın iradesi eseri olduğunu bilmediklerinden, müsbir sebep, kaza veya tesadüf derler. Gerçek ise zaferin, ancak Allah'ın dilemesi ile zuhur ettiğidir.

Preveze Muharebesinde de, Malazgirt meydan muharebesinde görülen harika ortaya çıkar. 1071 de Türk saflarına doğru esen, görüş kabiliyetini azaltan, morali bozan, düşmana hız ve hareket serbestisi veren rüzgâr nasıl istikamet değiştirmişse, Preveze'de de Osmanlı Donanmasını felce uğratan rüzgâr, Türk gemilerinden ayetlerin yazılı olduğu kâğıtlar denize bırakıldıktan kısa bir süre sonra istikamet değiştirmiştir.

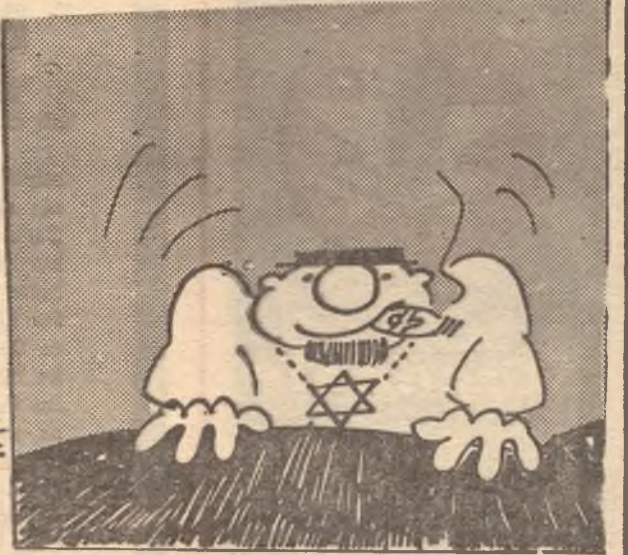
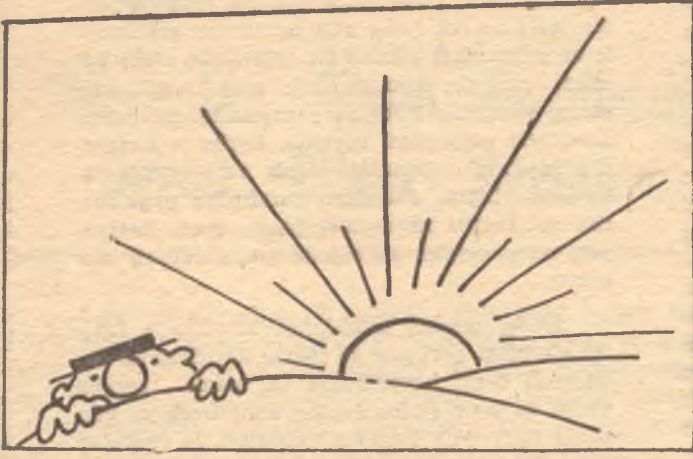
Diyebiliriz ki, taktik, teknik ve operatif üstünlükler, kâinatın yaratıcısına karşı sınırsız bir inançla beslenmiyorsa devamlı olamazlar.

Preveze zaferinin bu sınırlı incelemesinden çıkan dersleri, 20. asrın Türkiye'sine uyguladığımızda şu neticelere varabiliriz.

Hiç bir zafer, kara, hava ve deniz gücünün birlikte hareketi haline gelmeden, mümkün değildir. Ve Türkiye gibi, etrafı denizlerle ve denizci devletlerle kuşatılmış bir memleketin güçlü bir deniz kuvvetine sahip olması elzemdir. Aksi halde vatanın müdafaası daima eksik kalacak demektir.

Preveze Zaferinin yıldönümünde, Türk Milleti; müdafaası donanmasını, modern harp tekniğine uygun olarak ve asgarî vatani koruyacak güce erdirmek ve istikbalin zafer donanmasını kurmak mecburiyetindedir.

Yeniden Millî Mücadele

İnönü'ye Politik Oyunlar da İktidar Yolunu Açamayacaktır

Senatoda da 2. defa görüşüldükten sonra Anayasayı değiştiren kanun teklifi kanunlaşmış, Resmi Gazetede ilân edilerek yürürlüğe girmiştir. Bunun hemen arkasından, hükümet reformların uygulanmasını da kararname yetkisinin verilmesini istemiştir.

Hükümetin bu isteği politik vasatta bir gürültünün kopmasına ve bütün haftayı dolduran münakaşaların yapılmasına sebep olmuştur.

AP'NİN GÖRÜŞÜ

AP, kanun kuvvetinde kararnamenin reformlar gibi önemli bir konuda verilemeyeceğini, reformların bütün sosyal hayatı ilgilendiren operasyonlar olduğunu, bunun Meclislerde enine-boyuna tartışılıp, millet tarafından faydasının, zararlarının, neticelerinin, maliyetinin bilinmesi gerektiğini belirtmiş, dolayısıyla reformların kanunlar halinde Meclislerden çıkmasını istemiştir. Reformlar konusunda kanun kuvvetinde kararname vermenin, açık bono vermek manasına geleceğini iddia etmiştir.

DP VE MGP'NİN GÖRÜŞÜ

DP ve MGP de Reformlar konusunda kanun kuvvetinde kararname yerine, Meclislerin çalışıp konuyu görüşmelerini ve tasarıların Meclislerden geçmesini istemişlerdir. DP Merkez İdare Heyeti efkârı umumiyeğe duyurmak üzere 5 maddelik görüşlerini açıklamıştır.

«Reformlar konusunda olumsuz ve yersiz tartışmalardan vazgeçilme lidir. Önemli olan, hükümetçe hazır lığı tamamlanmış, görüşmelere hazır reform konuları varsa, bunların bir an önce Meclisler huzuruna getirilmesidir. Böylece Reformlar kamu oyu önünde açık bir tartışmaya tabi tutulmalıdır. Reformlar, üzerinde söz söylenemez, tartışılmaz kavramlar olarak doğmatik bir üslupla ortaya konmamalıdır.

Demokratik tenkid ve münakaşa yolları açık tutularak, gizli tenkid, söylenti ve sızlanma yollarının işlenmesi önlenmelidir.

Hükümet kendi icraatını, ordu görüşü olarak takdim eder şekilde gö-

rünmekten sakınmalı ve bu intibah telkin edecek davranışlara yer vermemelidir. Ordumuzu, gizli açık tenkitlere maruz bırakmamak hususun da hükümetin basiretli hareket etmesi gerekir.»

Millî Güven Partisi Genel Başkanı da partisinin görüşünü açıklamış, Kanun Kuvvetinde kararnamenin çözülebileceği mevzuların belli olduğunu, her mesele kararname ile çözülemeyeceği gibi, kararnameye tüm den karşı olmanın da mümkün olmadığını belirtmiş ve «En doğru yolu Millet Meclisinin bulacağına eminim.. Meseleler kısa zamanda TBMM de açıklığa kavuşacaktır» demiştir.

Böylece üç parti TRT, Üniversite ve Toprak reformlarının, kanun kuvvetinde kararname ile değil Meclislerde görüşülerek uygulamaya başlamasını, bunun için de Meclislerin tatile gidemeyebileceklerini ileri sürmüşlerdir.

CHP DEĞİŞİK KONUŞUYOR

Cumhuriyet Halk Partisi, diğer üç partiden sonra görüşlerini açıklamıştır. Erim'le ancak, diğer partilerin görüşlerini açıklamasından sonra konuşan İnönü kanun kuvvetinde kararname yetkisini hükümete vermek istediklerini, bunun üzerinde tartışmanın boş olduğunu iddia etmiştir. İnönü yalnız kendi fikirlerini açıklamakla kalmamış, diğer partileri de itham altında bulundurmıştır.

İNÖNÜ'NÜN BİR HESABI VAR

AP'nin, DP'nin ve MGP'nin kanun kuvvetinde kararname yerine kanun yolunu seçmesi, CHP'nin seçtiği bir takım basit hesapların içerisinde itmiştir. İnönü, bir kere bu meselede, diğer bütün partilerin görüşlerini öğrenebilmiş olmak avantajıyla hareket etmiş, diğer partilerin tutumunu reformlara karşı olmaları ve bunun için hükümeti engellemeye çalışmaları niyetine bağlamıştır. «Hükümet, reformları, özellikle toprak reformunu yapmak için kanun hükmünde kararname çıkarmayı lüzumlu bir tedbir görür. Bu kanun yoluyla yapmasını, esasen fikrin aleyhinde olanlar ister ve o-

na uyarak değiştirirse, ilk anından itibaren reformların, Anayasa'nın kaidirmek istediği mukavemetler karşısında kalmasını kolaylaştırmış olur. Bundan sakınmasını hükümet tavsiye ederiz.» İnönü'nün bu sözleri açıkça, hükümetle diğer siyasi partileri, bir münakaşa dalgasının içerisinde atmak gayesini gütmektedir. İnönü'yü şimdilik, boğuldukları bataklıkta su yüzünde kalan tek can simidi olarak görenler de, aynı paralelde bir propagandayı körüklemektedirler. Gayri millî basının bütün borazanları, hükümetle CHP dışındaki partileri vuruşturmanın ve bundan CHP'ye vurgun temin etmenin çabası içerisinde oldukları. Hükümetin yetkili ağızlarını, kendileri istikametine konuşurabilmek için artık geçmez gazetecilik numaralarına teşebbüs etmektedirler.

Mesela şu sorulardaki tahrik, hiçbir gözden kaçmayacak derecede açıktır. «Başbakan Erim, «Yetki kanunundan vaz mı geçiliyor?» sorusuna, «Yetki çabuk olsun diye idi. Eğer Meclisler çalışırsa, o kanunları görüşürse daha iyi...»

«İktisadi konular için yetki kanununu isteyip istemeyecekleri sorusuna da, Başbakan, «Hayır, Meclisler burada olduğu sürece, Anayasa da çalıştığı gibi çalışıkça yetkiye hü-

zum olmaz» demiştir.» (Cumhuriyet, 20 Eylül 1971) Erime sorulan sorular, sanki «bu kanundan niye vazgeçiyorsunuz? Olur mu böyle? Bak şimdi şu tüm CHP düşmanlarını tuşa getirecektik» der gibi bir hava içinde sorulmaktadır. Bereket versin Başbakanın soğukkanlı, tahriklere kolay kapılmayan tutumu bunların istihalelerini, az-çok kursaklarında bırakıyor.

Kadın pazarlamakla servet yığan bir gazete, Erim ile İnönü'nün görüşmesini bir zafer havası içinde veriyor. İnönü'nün konuşmalarını isteği şekle sokuyor, sanki Erim - İnönü koalisyonu varmış gibi bir havaya burunduruyor. Bu fuhuş tüccarı gazete, Demirel düşmanlığını, hükümeti CHP'ye yamamak derecesine vardırıyor, hükümet millettan kopukluk uçurumuna yuvarlamanın örneğini veriyor.

BUNLAR KARARNAMEYE SAMİMİYETLE TARAFTAR OLABİLİRLER Mİ?

Bu soru son derece mühimdir. Şimdi hükümeti destekler gibi görünen ve kanun kuvvetinde kararnameyi savunan bu zümre acaba, savunukları fikre samimiyetle mi bağlıdır, yoksa işin içinde murdar siyasi ihtiraslar, ihanetler mi mevcuttur?

Anayasa değişikliği mevzu bahis iken, bir takım komünist hareketlerin önlenmesi düşünülürken, «Faşizm geliyor, konuşma hürriyeti, tenkid hürriyeti gasbediliyor, demokrasiye kıyılıyor» diye bağırarak «Anayasanın değiştirilmesini Sıkıyönetim dolayısıyla tartışması mümkün ol-

— İnönü: Basit hesaplar peşinde.

— Demirel: Kanun kuvvetinde kararname yerine kanun yolu.

Kıbrıs Buhranının Mes'ûlü Yunanıstandır

— Atina ile muvazaalı bir münakaşaya giren Makarios gerçekte palikarya'nın helenizm idealinin uygulayıcısıdır. Makarios, bir yunanlı kadar Yunan ideallerine bağlıdır. Resim Makarios'u Yunan bayrağı önünde gösteriyor.

Tedhişçi Grivas'ın adaya girmesinden bu yana Kıbrıs meselesinin ciddiyeti bir kat daha artmıştır. Bilindiği gibi Grivas 28 Ağustos'ta Atina'dan Kıbrıs'a gelmişti. Sözde Atina'da göz hapsinde tutulan tedhişçinin adaya geçişi efkârı umumiyenin dik katini kendi üzerine celbetmiştir.

Grivas'ın adaya gelmesinden sonra Rum liderleri bir taraftan Enosis politikasının yeni stratejik safhasını tartışırken, diğer yandan dış diplomasiyle temaslara başlamışlardır. Bu cümleden olarak tedhişçiye evinde barındıran Kipriyanu, B.M. Genel Sekreteri U-Thant'tan yeniden arabuluculuk etmesini istemiş ve bununla ilgili olarak iki de şart ileri sürmüştür. Kipriyanu'nun şartları şöyledir:

1. Adada bulunan Yunan ve Türk birlikleri tamamen çekilmelidir.

2. Dışarıdan gelecek her türlü müdahaleye teminat verilmelidir.

Ancak bu maddelerin sadece Türk tarafı kastedilerek ortaya atıldığı kesin bir gerçektir. Zira eğer Kipriyanu fikrinde samimiyse herseyden önce kapısındaki Grivas köpeğini kovmalıdır. Bugün Grivas'ın Kip

riyanu'nun evinde olduğunu bilmiyen var mı?

GRIVAS'ı ATINA GÖNDERDİ

Yunan basınında öylesine gülünç iddialar yazıldı ki, neredeyse Atina'nın kendisi de uydurduğu yalanlara inanmak zorunda kalacak. Güya Grivas Yunanıstan'dan kaçmış. Göz hapsindeki bir adam (!) kuş uçurtmayan Cuntanın elinden nasıl kaçabilir? Bilinen bir şey varsa Papandreou'nun doğruyu söylemesi. Stockholm'dan Yunan ordusunun alt kademelerine yaptığı bir çağrıda Papandreou aynen şöyle demiştir: «A. B.D. ve Atina'daki kuklaları Kıbrıs Türkleri ve Rumları arasında bir çatışma başlatmak gayesiyle plan hazırlamaktadırlar. Şu kesin bir gerçektir ki, General Grivas'ın adada bulunması bu planın çok önemli bir bölümüdür. Böyle bir çatışma çıktığı takdirde Türk ve Yunan kuvvetlerinin ve hattâ 6. filonun adaya müdahale etmeleri haklı gösterilmiş olacaktır.»

Böyle bir durum karşısında Yunan kuvvetlerinin ve 6. filonun müdahalesi muhakkaktır. Ama Türkiye'nin haklı müdahalesi de haliyle

durdurulmak istenecektir. Ankara'nın bu hususta fazlaca titiz davranması gerekmektedir.

GÖRÜŞMELER TEKRAR BAŞLADI

İhanet çarkları durmadan dönerken cemaatlerarası görüşmeler de tekrar başlamış bulunmaktadır. Bu görüşmelerin de diğerleri gibi müsbet bir netice vereceği kanaatinde değiliz. Ancak hiç değilse masa başlarında bu konudaki tezimizi ısrarla belirtmek şüphesiz yerinde olur. Bugüne kadar hayli taviz verdik; fakat Yunan'ın hayvani istihası yine de doymadı ve doycak da değildir. Bırakalım Kıbrıs'ı bir yana, Anadolu da ecdadının mirasına sahip çıkacak bir Türk kalsa bile bu savaş durmaz.

Görüşmelerden önce Denktaş'ın verdiği demeç hayli dikkate değer. Denktaş özetle şöyle demektedir: «Enosis kapıyı açık bırakan bir anlaşma üzerinde taviz veremeyiz. Çözüm bekleyen hayati meselelerin başında Kıbrıs Türk toplumunun statüsü, iki toplum arasındaki ortaklık

(Sayfayı Çeviriniz)

madığı için, bu anormal ortamda Anayasa değişikliğine taraftar değilim» diye yırtınan «Erim Anayasa değişikliğinin tartışılmasını rica ederim, dedi, **TARTIŞIYORUZ**» diye kapak manşeti atanlar, şimdi birdenbire, tartışma, konuşma hürriyetinin düşmanı oluverdiler. Nasıl meclislerde tartışılabilir diye vaveylayı basıverdiler. Bunlar gerçekte, kararnamenin destekleyicisi olamazlar. Fakat hükümet üyeleriyle AP'yi çarpıştırıp, hükümeti ortak cepheye almanın oyunu içerisinde. Hükümeti eğer CHP'nin yan kolu haline getirebilirlerse bütün niyetleri başarıya ulaşmış olacaktır. Evet niyetleri, hükümeti CHP'nin bir ucu şeklinde göstermek Ordunun millî hislerini de CHP'nin şaibeli havasıyla bulandırmak. Yoksa daha 12 Mart Muhtırasına kesin cephe alan, kendisinden başka amir istemeyen İnönü, nasıl olur da kararnameye taraftar olur? 12 Mart Muhtırasına, «Kuman danların takdir edeceği veya tenkit edeceği ölçüye göre hükümetler kalacak veya kalmayacak; böyle bir düzen demokratik değildir... Bir meclise askerî bir kıta gibi, şunu söyle bunu böyle yapacaksın demeye im-

kân yoktur. Öyle bir tartışmada bizim yerimiz bellidir... Arkadaşlarım, ordunun hareketiyle parlamentonun çalışmalarına imkân vermiyor. Anayasa düzeninde, Hükümetin kurulması ve denetimi usulü rahnedar oluyor. Ordu, memleketin siyasî cereyanlarına kulak kabartır hale gelmiştir. Ordu bu halden süratle kurtarılabilir.» diye çok sert tepki gösteren İnönü 180 derecelik bir dönüş yapıp nasıl siyasî dengesizlik örneği verir?

Evet mesele, kanun kuvvetinde kararname meselesi değildir. İnönü'nün CHP'ye parsa toplama meselesidir. Bütün mason ve komünist takımı, millî jestleri dejenere etmenin, Ordu'nun temiz düşüncesini istikametinde vukubulacak hareketleri gayri millîlik ve kozmopolitizme bulandırmamanın yolunun CHP'den geçeceğine inanmaktadır. Bunun içindir ki, İnönü konuşulmaktadır. Şuur mekanizmasında, sözlerini anlaşılabilir hale getirecek kadar bulanıklık beliren İnönü konuşulmaktadır. Hükümet tahrik edilmektedir. AP içerisindeki mutemetlere allerjik konuşmalar yaptırılmaktadır. Bir menhus oyun, bütün iğrençliğiyle,

le, sahneye konulmak istenmektedir. Hem de vatanın dış ve iç komünist sabotajlarıyla karşı karşıya olduğunun açıklandığı bir zamanda...

VATAN TEHLİKEDEDİR

BEYLER! SİYASİ OYUNLARI BIRAKINIZ!

Evet beyler! Vatan içten ve dıştan komplolarla karşı karşıyadır. Almanya'da kudurgan bir komünist hareket geliştirilmektedir. Helen köpeği Makarios, Rusya'ya sinyal vermektedir. Yurt içinde, gizliden gizliye ihanet tezgâhlınmaktadır. Daha dün 4 milyon lirayı soyanların uçları bugün bir veznedarı öldürmektedirler. Tehlikeyi İçişleri Bakanı şöyle belirtmektedir:

«1961 Anayasasının bahsettiği geniş fikir, düşünce ve basın hürriyetini alabildiğine istismar etmiş olan aşırı sol, komünist liderlerin eserlerini kendi ideolojik düşünce ve kanaatleri açısından ve maksatlı olarak tercüme edip, başta üniversite ve yüksek okul gençliği ve bir kısım vatandaşlarımızı şartlandırma gayretlerinde başarılı olmuştur. Bu çabalar, Sıkıyönetim sırasında da durmamış, gerek yurt içinde ve gerekse yurt dışında mevcut idareyi küçük düşürücü, dağınık ve sınımsız durumda bulunan taraftarlarına moral verici, halkı direnmeye itici mahiyetteki bildiri ve gazeteleri el altından çeşitli şahıs ve kuruluşların adreslerine göndermek, özel kuryelerle, yurdun çeşitli yerlerine ulaştırmak gayretine giriştikleri tesbit edilmiştir. Bu amaçla faaliyet gösteren gizli örgüte mensup 21 kişi 16/9/1971 günü gözaltına alınmış olup, inceleme ve soruşturma sürdürülmektedir. Aşırı solun ana kuruluşlarından olan DEV-GENÇ'in dağılması üzerine yeniden örgütlenmek, çıkacak ilk fırsatta anarşik eylemlere başlamak üzere gerekli silâh ve paranın tedariki için uygulamalara tevessül olunmuştur.»

«Yine, yeni örgütlere malî destek sağlamak amacıyla bir ilimizde

(Siyah Lâle) adı ile kurulmuş bir hücrenin çocuk kaçırmak fidiye temini, banka soyulması ve kaçakçılık yapılması suretiyle faaliyet göstermek istediği yakalanan mensuplarının itiraflarıyla belli olmuştur. Yakalananlardan birisi, yurdun çeşitli yerlerinde anarşik ve gerillacı yetiştirmek üzere eğitim merkezleri teşkil etmeyi plânladıklarını beyan etmiştir.

«Üniversite ve yüksek okulların bir kısmının açılması ve diğerlerinin de açılmak üzere olmasıyla, aşırı solun bu ırfan yuvalarını yeniden ele almak çabalarını yoğunlaştırdığına dair belirtiler önem kazanmaktadır. Edinilen bilgilerden üniversite, yüksek okul ve hattâ liselerde yuva lanmalar için harekete geçildiği, gizli toplantılar düzenlendiği ve bildiri yayınlanmasına tevessül olunduğu ve bazı olayların meydana getirilmesine çalışıldığı anlaşılmıştır.»

«Yurt içinde aşırı solun, örnekleri görülmüş birtakım anarşik eylemlere tekrar teşebbüs etmek üzere hazırlıklar içinde bulunduğu istihbar olunmuştur. Yurt içinde yapılmasına girişilecek anarşik eylemlerin, yurt dışından da maddî ve manevî destek görmeye devam etmekte olduğu kesindir. Gerilla eğitimleri yanında, silâh tedariki hususunda gösterilen gayretler, bir komşu devlet hududundan yurda sokulurken yakalanan 118 adet maver olayı ile müşahhas örneğini vermiş bulunmaktadır. Bundan başka yurt dışından belli bazı merkezlerde temsilciliklerimiz önüne kadar intikal eden protesto yürüyüş ve toplantıları, aşırı solun niyet ve emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Bu niyet, yurda sokulmaya çalışılan bol miktardaki matbuat ile de kendini göstermektedir.»

Bütün bunları sizde dinlediniz ve Sıkıyönetimi iki ay daha uzattınız. Bunlar ortadayken hâlâ siyasî oyunlar peşinde koşmanın neticesi, millî nefretin boşalmasına vesile olacaktır. Unutmayınız.

— Bozbeyli: Reformlar meclislerden geçsin.

— Feyzioğlu: Meclislerden geçmesine taraftar.

ve üniter, egemen ve bağımsız bir devletin daimiliğini sağlayacak anlaşma gelmektedir.»

RUSYA İŞARET BEKLİYOR

Öte yandan kasaba papazı Makarios UPI ajansına verdiği demeçte Grivas'ın saklanması lüzum olmadığını ve kendisiyle açık konuşmak istediğini belirtmiştir. Makarios Türkiye'nin müdahalesi halinde çok sert bir tepki göstereceklerini belirttikten sonra şöyle konuşmuştur: «Ruslar benden işaret bekliyorlar. Eğer yardım istersek Rusya isteklerimizi katıyken geri çevirmez. Menfaatimiz olduğu takdirde bütün Kıbrıs limanlarını Rus donanmasına terk etmekten çekinmem.»

Makarios'un bu tehdidi bir blöften ziyade biraz da realitedir. Hatırlanacağı üzere papaz bir müddet ön-

ce Moskova'yı ziyaret ederek Rusya'nın desteğini kazanmıştı. Zaten Rusya da böyle leziz bir avı kaçırmak istemez. Mısır limanlarından sonra Kıbrıs limanlarına da demirleyerek Akdeniz hakimiyetini kurmaya can atar. Bu da ülkemizin komünist kışkırcıyla biraz daha sarılması demektir. Millî emniyetimiz bakımından bu nokta üzerinde ehemmiyetle durmalıyız.

ENOSİS VE MAKARIOS

Aynı demecinde Makarios Enosis konusuna da temas etmekte ve şöyle demektedir: «Ben hayatım boyunca Enosis ideali için yaşadım. Bundan sonra da aynı şeyle yaşayacağım. Enosis Kıbrıs Helenizminin millî bir arzudur. Ancak bugünkü vaziyet Enosis'in tahakkukunu güçleştirmek

tedir.»

KIBRIS ANADOLU'NUN PARÇASIDIR

İşte düşmanın tezi tek kelimeyle ortada: Enosis. Fakat bizim tezimiz hani? Biz «taksim» derken, yahut da «muhtariyet» derken Atina ve Makarios yine «Enosis» diyordu. Biz ise bugüne kadar muhtevası aynı olduğu halde kılıfı değişen Yunan taktilerinin peşinden gittik. Vermediğimiz taviz kalmadı. Artık millet millî bir dış politika görmek istiyor ve bunu ümit ediyor. Dış politikadaki temel tezimizi sarahatle ortaya koymanın en son vaktidir.

Kıbrıs hakkında kısa ve uzun vadeli düşünce ve hedeflerimizi iyi tesbit etmeliyiz. En başta şu anda adada bulunan Grivas köpeği çekil-

melidir. Türk cemaati üzerindeki Rum baskıları kaldırılmalı, en azından Londra ve Zürih anlaşmalarına Rumların hürmet etmeleri istenmelidir.

Ayrıca Makarios - Atina ittifakının sabit tezi olan Enosis'e karşı tezimiz ortaya konulmalıdır. Kıbrıs her haliyle Anadolu'nun bir parçasıdır ve kıyamete kadar da öyle kalacaktır. Her karış toprağında binlerce şehidin kanı ve kemiği olan bu topraklar Yunan'ın pis iştahını tatmine vasıta edilemez.

Bu hususta en iyi fırsat sanırız ki Osman Olcay'ın 1 Ekimde Palamasa Newyork'ta yapacağı görüşmeler olacaktır. Elimizdeki bu son fırsatları da değerlendiremezsek meseleler tamamen çıkmaza girebilir.

B. Milletler Hangi Mazlum Milletin Yarasını Sardı ?

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu yeni çalışma dönemi geçtiğimiz Salı günü açılmış ve Endonezya temsilcisi Adam Malik genel kurul başkanı seçilmiştir. Yeni dönemin bir hayli yüklü olan gündemindeki en önemli meseleler, K. Çin'in B.M.'e kabulü, Ortadoğu, Pakistan uyumsuzlukları ve genel sekreterlik seçimleridir.

25. dönem genel kurul başkanı Norveç Büyükelçisi Edward Hambro yaptığı açış konuşmasında Amerika ile Çin'in ilişkilerini normalleştirme yönünde attıkları olumlu adımın «B.M. açısından büyük önem taşıdığını» söylemiştir. Yıllar boyu B.M.'yi meşgul eden Kızıl Çin'in kabulü meselesinin bu yıl artık kesin bir sonuca bağlanacağı ve Genel Kurul'un oy çokluğu ile, Kızıl Çin'in B.M.e alınmasını öngören Arnavutluk karar teklifini kabul edeceği sanılmaktadır. Böylece senelerden beri B.M.e girebilmek için çalışan Kızıl Çin emeline Beynelmîl Sionizmin yardımcıyla ulaşmış olacak.

Bilindiği gibi, uzun süreli kışkusundan sonra Kızıl Çin, politik sahada taarruza girişmiş ve birçok ülkelerle yeniden temas kurmuştu. Dünya komünizminin liderliğini eline geçirmek, tarafsız ülkeleri kendi safına çekerek yeni bir blok meydana getirmek ve Afrika, Asya ve Ortadoğu'daki millî kurtuluş hareketlerini komünizme kanallı edebilmek için desteklemiş, çeşitli ülkelerde yatırımlara girişmiş, ticaret anlaşmaları imzalamıştı. Ve politik faaliyetlerinin en önemlisi de bir tenis masasında başlayan, daha sonra da Nixon'un Pekin'i ziyaret kararına kadar süren K. Çin - ABD. yaklaşması idi. Amerika'nın gerçek idarecisi Henry Kissinger, Çu-En Lai ile yaptığı temaslardan sonra bu iki devleti anlaşma masasına oturtuvermişti. Yalta'da Çin'in komünistleştirilmesini kararlaştıran Beynelmîl Yahudilik, şimdi de bu gayri meşrû çocuğunu herkese meşrû olarak tanıtmayı başarmıştır.

GENEL SEKRETER KİM OLACAK?

Yahudilerle arası sıkı fıkı olan, «Marksizmle Budizm aynı şeydir» diyen Birmanyalı U-Thant'ın yerine kimin geçeceği de yapılacak seçim-

lerle belli olacak. Bir yıldan beri Yahudi gazetelerinde propagandası yapılan Finlandiya temsilcisi Max Jacobson'un seçilmesi kuvvetle muhtemeldir. Max Jacobson'un karşısına çıkan rakiplerinden pek çoğu ise muvazaalı adaylardır.

ÖNEMLİ KONULardan BİRİ DE

Genel kurulda görüşülecek olan meselelerden birisi de Ortadoğu çıkmazıdır. Bütün beynelmîl anlaşmaları çiğneyerek işgal ettiği Arap topraklarını dört yıldan beri elinde tutan İsrail, Amerika ve Rusya'yı idare eden Beynelmîl Yahudiliğin hi mayesinde fütursuzca hareketine devam etmektedir... Filistinli Arap mültecilerini kamplarda ve hapishane köşelerinde inim inim inleyen İsrail'e kimse ses çıkaramıyor. Biafra, Bengal sakızını çiğneyen Yahudi baskından tek bir kelime dahi çıkmıyor. Ayrıca İsrail, bizzat Golda Meir'in ağzıyla ifade ettiği, iç karışıklıklarını gidermek için harp tahrirgiliği yapmaktadır. Süveyş kanalındaki son çatışmalardan sonra Dayan, «O. Doğuda yeni bir savaş benim için sürpriz olmaz» diyerek, Arap topraklarına musevileri iskân ettiği ni, dolayısıyla bu topraklardan çekilme niyetleri olmadığını sözlerine eklemiştir. İsrail aynı zamanda Rusya'dan ve çeşitli yerlerden getirdiği Yahudilerle Kudüs'ü tamamen Yahudileştirme çabasıdadır. Hattâ Lübnan bile hristiyanları, İsrail'in Kudüs'teki faaliyetlerine karşı çıkmak için Arap ülkelerinin safında yer almağa çağırılmıştır. Bütün bunlar olup biterken hâlâ Amerika'nın İsrail'e askeri yardımını devam ettirmesi, buna B. M. in hiç sesini çıkartmaması, yirminci yüzyılda dahi kuvvetlinin haklı olduğunu, adaletin ayaklar altına alındığının açık isbatıdır.

PAKİSTAN MESELESİ

Görüşülmesi muhtemel diğer iki mesele ise Pakistan ve Kıbrıs meseleleridir. Müslüman milletlerin yük selmesini katıyken istemeyen Beynelmîl Sionizm, onları meşgul edecek meseleler ihdas etmektedir. Pakistan'ın ilerlemesini durdurmak için evvelâ öğrenci hareketlerini başlatan, daha sonra ekonomik buhrana iten B. Yahudilik şimdi de Pakis-

— Birleşmiş Milletler, dünya üzerinde emperyalist güçlerin zulmüne karşı bugüne kadar birşey yapabilmiş değildir. Ne Kıbrıs Türk'ünün, ne Batı Trakya, Türkistan, Azerbeycan Türk'ünün, ne Ortadoğu'da Yahudi zulmüne uğrayanların, ne Afrika'da müslümanlara uygulanan tedhiş politikasının durmasına yardımcı olabilmiştir. Resimde, bütün dünyanın gözü önünde napalm bombalarıyla vücudu delik deşik edilen fakat derdini duyuracak merci bulamayan mazlum arabin yürek ürperten hali görülüyor.

tan'ı parçalamak ve dünya milletlerinin gözünden düşürmek için çaba sarfetmektedir. İsrail'de kendisinin napalm bombalarıyla Arab yavrularını öldürmesini mülteci kamplarında yaptığı zulümleri bir tarafa bırakarak, Biafra'dan sonra Bengal destanları düzmekle meşguldür. Diğer taraftan senelerden beri Rumların işgare baskıları devam ederken çocuklar banyolarda katledilirken B. M. Kıbrıs meselesini geçici bir çözüme bile bağlamamıştır. Türkiye'nin dikkatini Ortadoğu'dan çekip onu Kıbrıs meselesiyle meşgul etmek İsrail'in ihanetlerine devam edebilmesi için şarttı. Ve bu plan başarıyla senelerden beri oynanıp geldi. Türkiye'nin adaya müdahale hakkı Güvenlik Konseyi'nin küstahça kararıyla kaldırıldı. Sözde milletler arasında barış ve güvenliği sağlayacak olan Birleşmiş Milletler teşkilâtı vazifesini ifa etmemiştir ve etmemektedir.

Türkiye ve Tibet'in Rus ve Çin süratleri tarafından işgal edilmesi karşısında kılı kıpırdamamış, İsrail'i tanıma-

da gösterdiği ihtimamı milyonlarca Türk'ün çığlığına göstermemiştir. Ve şu anda hergün Filipinlerde müslümanlar katledilirken ne yapmaktadır? Çad'ta, müslümanlar Fransız askerleriyle senelerden beri çarpışırken neden hiç ses çıkarmamaktadır? Çıkaramaz,

I. Dünya Harbinin sonunda, Cemiyet-i Akvam kurulmuştu. Ortaya barış, hürriyet, kardeşlik prensipleriyle atılan bu teşkilât için yahudi İsrail Zangwill, «Milletler Cemiyeti haddizatında Yahudi ilhamından doğma bir teşekküldür» diyecek, Mason Müellifler Locası (Grand Maitre) ve gazeteciler enstitüsü başkanı M. Lucien Wolfda:

«Bu cemiyet, asil ve kutsal judaizm gelenekleriyle hemahenkittir. Binaenaleyh, bütün yahudilerin ellerinde mevcut olan bütün imkânlarla bu teşekkülü korumaları, kendileri için kutsal bir vazife teşkil eder.» tarzında mânâ dolu direktifler verecektir.

Cemiyet-i Akvam II. Dünya Harbi

SIKIYÖNETİM

MAHKEMELERİ

Millî Karardan Korkanlar Şirretliğe Devam Ediyorlar

Milletimizi komünizm bataklığına düşürmek üzere iken yakalananların mahkemeleri son safhalara gelmiştir. Halk ihtilâli dedikleri, komünist ihtilâli yaparak kuracakları halk mahkemelerinde, hesaba çecekleri kahraman ordumuza şimdi hesap vermektedirler. Bir takım ham hayallerle tasarladıkları, planları Türk milletin tarih içerisindeki yerini hesap edemediği için kısa zamanda en selendi. Şimdi bu çapulcular güruhu sıkıyönetim mahkemelerini sabote etmek, işlemez hale getirmek ve antidemokratik olduğunu iddia ederek kendilerini yargılayamayacaklarını söylemekle meşguller. Komünistlerin bütün gayretlerine rağmen, komünist stratejisini ve taktiklerini bilen savcı ve hakimler yerinde tesbitler ve müdahalelerle mahkemelerin sabotesine meydan vermemektedirler.

MAHİR ÇAYAN VE ARKADAŞLARI SUÇLARINI KABUL ETTİLER

20 Eylül Pazartesi günü İstanbul üç numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde Mahir Çayan ve arkadaşlarının duruşmalarına devam edilmiştir. Sanıklar dinlenen yedi şahidin ifadele rinin genellikle kabul etmişlerdir. Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı ve Kâmil Dede iş adamı Mete Has ve Talip Aksoy'u kaçırıp 400 bin lira fidye aldıklarını kabul etmişlerdir. Mahir Çayan birinci ve ikinci fidyeyi de kendisinin aldığını itiraf etmiştir.

Şahitler sorulan sorularla hadiseyi anlatmışlardır. Bu arada söz alan Mahir Çayan; «Biz Kadir Has ile Mete Has'ın sadece bir günlük hasılâtını kamulaştıracaktık» demiştir. Hakim Akdemir Akmut kamulaştırma kelimesinin ev ve tarla gibi taşınmayan eşyalar için kullanılabileceği ve bunun da hükümet tarafından yapılabileceğini söylemiştir. Çayan; «Bizim açımızdan bu hareket bir soygun değil, kamulaştırmadır. Tabiri, hareketimizi soygundan ayırmak için kullanıyorum» demiştir. Çayan'ın bu sözlerinin arkasında şu mânâ yatmaktadır. Biz Türkiye'de bağımsız bir hükümet kurmuştuk. Bütün hareketlerimiz bu hükümet namı hesabına yapılmaktaydı. Hattâ bu hükümetin koruyucusu olan ordumuzun varlığını dahi ilân ettik. Bu hükümet Faşist Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti değil, Türk Sovyet Hükümeti olacaktı. Ne var ki, bunu resmî hale getiremedik. Hakim'in açıklamasına karşılık Çayan'ın verdiği cevabın manası bu söylediklerimizden başka birşey değildir.

Mete Has'ın verdiği ifadelerle ay-

nı düşünce yine teyid edilmektedir. Mete Has hadiseyi anlattıktan sonra «Mahir Çayan'ın kendisini odaya çağırıp para meselesini konuştuğunu, idealleri bulunduğunu, para harcamak zorunda olduklarını, emellerine ulaşmak için parayı alacaklarını ve kendisinin de «emelleriniz nedir?» dediği zaman da «rejim değiştireceğiz» dediğini söylemiştir.

MAHKEMEYİ TESİR ALTINA ALMA TAKTİKLERİ

Mahkemeler ilerledikçe komünistlerin kirli çamaşırları birer birer ortaya seriliyor. Kendilerini milletin yüce mahkemelerinden kurtarmaya cakatlarını iyice anlıyorlar. Milletimizin tarihi boyunca gösterdiği zaaf noktalarını gıcıklemek istiyorlar. Ama gayretler boşa gidecektir. Senelerdir düşmanlarımız hep aynı zaaf noktalarımızı yakalayarak bizleri arkadan vurmuşlardır.

Has ailelerinin verdikleri ifadeler de küçük çocuğa iyi muamele yapıldığı, onun korkutulmak istenmediği belirtilmiştir. Bunun üzerine komünist sanıkların avukatlarından birinin, «Çocuğa yapılan muameleden sanıkların idealist ve insancıl yönü ortaya çıkacaktır» şeklindeki sözüne hakim; «İstismara müsaade etmem. Hayranlığınızı kendilerine özel olarak bildirin» diye sert bir dille karşılık vermiştir.

TEKRAR TAKTİK DEĞİŞİYOR

İstismar mevzuları ile mahkeme heyetini tesiri altına alamayacaklarını anlayan sanıklar ve avukatları tekrar taktik değiştirerek yıpratma hareketlerine başladılar. Malum hareket tarzlarına devam ettiler.

Hasların muhasebe müdürü Nihat Uysal fidyenin ödeniş şeklini anlatmış, Çayan bu arada söz alarak şahidi takip etmediklerini, başka insanların olmadığını söylemiştir. Sanık avukatlarından Nebil Vuray Çayan'ın «Başka birinin takip etmediği» sözünün zapta geçirilmesini istemiş. Bunun üzerine hava elektriklenmiş, hakim ve sanık avukatları uzun süre münakaşa etmişlerdir.

Hakim; «Zapta geçen hususları niçin tekrarlıyorsunuz? Sinirli bir hava yaratıp, mahkemeyi oyalamak istiyorsanız, boşuna uğraşıyorsunuz. Bu müvekkillerinizin lehine değil, aleyhine bir hareket oluyor» demiştir.

Bu sözler üzerine sanık avukatları topluca ayağa kalkmışlar, salon disipliniyle görevli subayların sanık avukatlarının etrafını sarması üzerine avukatlar; «Yüzbaşıyı başımızdan alın. Bize baskı yapıyorsunuz» diye bağırarak mahkeme heyetini töhmet altına almak istemişlerdir.

Duruşma sonunda tutanak yüzünden Hakim Akdemir Akmut ile avukatlar yine tartışmışlardır. Bu sırada İlkay Demir ayağa kalkarak müdahale etmek istemiş, hakim İlkay'a «Sen sanıkların avukatı mısın? Ancak şahidin ifadesine konuşabilirsin» demiş ve oturtmuştur.

İKİ AVUKAT DIŞARI ATILDI

Duruşmalara 22 ve 23 Eylül günleri de devam edilmiştir. 23 Eylül Perşembe günü devam eden duruşma hayli çekişmeli geçmiş, mahkeme başkanı piyade Albayı Vecdi Müftüoğlu iki avukatı salondan dışarı atmıştır.

Avukat Nebil Vuray müvekkilleri ile konuşamadıkları için olayları iyi değerlendiremediklerini söylemiş, General Refet Bele'nin eşi Perihan Bele'nin evinde Refet Bele'nin duvardaki portresini görünce sanıklarla, şahitler arasında geçen konuşmanın avukat, şahitten sorulmasını istemiş. Hakim bunun gerekçesini sormuş. Bunun üzerine avukat; «Müvekkillerim, Refet Bele'nin Birinci Kurtuluş Savaşı kahramanlarından olduğunu orada öğrenmişlerdir. Ve aralarında politik bir konuşma geçmiştir.» demiş. Hakim «Birinci Kurtuluş Savaşı değil, Türk Kurtuluş Savaşı» diye ikaz etmiş ve sorunun yersiz olduğunu belirtmiştir. Bunun üzerine sanıklar bağırarak, mahkemenin gayri kanuniliğe gittiğini iddia etmişlerdir. Avukatların da söze karışmaları üzerine Hakim; «Burası arena değildir. Türk Milleti adına yargılama yapan mahkemedir. Kişisel görüşlerinizi bildirip, propaganda yapamazsınız. Siz Türk milletine adına yargılama yapan mahkemeyi dahi, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi olarak gösterdiniz. Onu zapta geçirdim. Tarih bunları yazacaktır» demiştir.

Avukatların işi daha da azıtmaları

üzerine söz alan Başkan Vecdi Müftüoğlu; «Avukat Nebil Baray ile Muzafer Amaç'ın hareketleri mahkemenin disiplinini bozucu olarak görülmüş ve bir oturum için duruşmadan çıkarılmışlardır» demiştir. Bunun üzerine avukat Necdet Sağır mahkeme meydanı terketmiştir. Hakim Ahmet Necdet Sağır'a; «Müdafaa hakkının avukatlık kanunu ile düzenlendiğini, oturumu terketmesinin kanundan doğan bir hak olmadığını belirterek, «Türk milletine adına yargılama yapmak durumunda bulunan bir mahkeme meydanı protesto amacını taşıdığını» hatırlatmıştır. Mahkeme ileriki günlerle talik edilmiştir.

83 SANIKLI DAVA...

Çayan ve arkadaşlarının davaları bu şekilde devam ederken, İrfan Solmaz ve grubunun davalarına da İstanbul bir numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde devam edilmiştir. Şahitlerin dinlenmesi esnasında, sanıklar la şahitler arasında çeşitli münakaşalar cereyan etmiş, sanıklar şahitlerin yalan söylediklerini, kendilerine iftirada bulunduklarını ve suçsuz olduklarını iddia etmişlerdir.

İrfan Solmaz ve bazı arkadaşlarının hakkında duruşma sırasında, şahit, Deniz Harp Okulu öğrencisi Ömer Gökbayrak'a hakaret ettikleri gerekçesiyle yeni bir soruşturma açılmıştır.

Türk milletinin var olma veya yok olma mücadelesindeki büyük ehemmiyet arzeden Sıkıyönetim mahkemelerindeki komünistlerin mahkemeleri, milletimizin neticesini heyecanlı kıldırdığı hadiselerdir. Millet komünizmin ebedi mahkum edilmiş kararını beklemektedir. Bir daha milletimizi meşgul etmemesi, kınma hızımızı engellemesi bakımından verilecek kararlar tarihi kararlardır.

— Sıkıyönetim Mahkemelerinde, millî karardan korkanlar, telaşla ne yapacaklarını bilmez halde mahkemeleri sabote etmekle meşguller. «146. maddeden yargılanıyorsunuz. Haleti ruhiyenizi anlıyorum» diyen hakim bu durumu güzel tesbit ediyor. Resim Yusuf Aslan ve Necmi Demir'i mahkeme esnasında gösteriyor.

ni hazırlayarak sahnedan ayrıldı. Zira Dr. Theodor Herzl'in dediği gibi «Bir II. Dünya Harbi Yahudi teşebbüslerine hiçbir darbe vurmayacaktır.» II. Dünya Harbi bitince işte Birleşmiş Milletler teşkilâtı ortaya çıktı.

1942'de kendilerine Birleşmiş Milletler adını veren 26 devlet temsilcileri, Washington'da toplanarak B. M. beyannamesini kabul ettiler. 1945

te de ABD., İngiltere ve Rusya, Yalta'da Birleşmiş Milletler anayasasını hazırladılar. Ve San Fransisko'da resmen kuruldu.

111 maddelik B.M. anayasasına göre teşkilât milletlerarası barış ve güvenliğin devamını sağlamak, barışı tehdit eden sebepleri ortadan kaldırmaya çalışmak, insan haklarının korunmasına yardımcı olacaktır.

İlk bakışta göze ve kulağa hoş gi-

bi gelen madde ile 1948'de New York adliyelerinden birinde çalışan Yahudi Henry Kley'in «Zions Rule The World» (Dünyayı Sionizm idare etmektedir) isimli eserinden bir pasajla karşılaştıralım:

«Birleşmiş Milletler de bir yahudi teşkilâtıdır. Bu teşkilât 1897-1905 yılları arasında hazırlanmış bulunan «Sion Önderlerinin Protokol-leri»nde bahsedilen hükümdür.»

Yahudilik bütün dünyayı çembere alacak tek bir merkezî devlet istemektedir. B.M. nin armasıyla bu istek arasında çok yakın benzerlik vardır. Bu yüzden otoriteler B.M. i «super devlet» olarak vasıflandırmaktadırlar. Şüphesiz B.M. lerde Cemiyet-i Akvam gibi «Dünya Devleti» hülyasını gerçekleştirebilmek amacıyla yahudiler tarafından kurulan ve finanse edilen bir teşkilâttir.

Türk Milleti Zafer Donanması

— Deniz Kuvvetleri Komutanı Celal Eyiceoğlu.

«Denizlere hakim olan, cihana ha kim olur.» Bu söz, Akdeniz'in fatihi, Preveze kahramanı Barbaros Hayrettin Paşa'nındır. Preveze zaferrinin üzerinden tam 433 yıl geçti. Akdeniz'in bir Türk gölü oluşunun, Hind sularının kalyonlarımızla bezenişinin geride kaldığı bu yıllarda, atalarımızın donanmaya neden ehemmiyet verdiklerini daha iyi anlayabiliyoruz. Dünyanın onda yedisi sularla kaplıdır. Bu ufak hatırlatma bile, denizciliğin millet ve memleket hayatında stratejik, politik ve ekonomik yönden oynadığı mühim rolü anlatmağa yeter.

17. yüzyılın ortalarına kadar, Türk gemi tezgâhlarında her yıl 40 büyük savaş gemisi inşa ediliyordu. Bugün Rusya'da 8 saat ve tam kapasite ile çalışan şantiyelerde dahi (ki büyük başarı sayılıyor.) ancak 15-20 adet denizaltı yapılabilmektedir.

Osmanlı donanması her 7-8 yılda bir yenilenirdi. Osmanlı donanma hayatında, 8 yılı geçmiş bir savaş gemisinin -hiç bir revizyona ihtiyaç göstermemesine rağmen- serviste kalmasına müsaade edilmemiştir. 8 yıl sonunda gemiler ya başka devletlere veyahutta özel şahıslara satılıyordu. Şu an deniz kuvvetlerimizde kullanılan 12 denizaltıdan, 10'unun yapılış tarihi 1942'dir. Yani 29 yıldır servis tedirler. Yine 17. yüzyıl sonlarında memleketimizde 10 dan fazla yelken bezi fabrikası vardı. Günde 100 km. uzunluğunda yelken bezi imal ediyorlardı. Donanma arşivleri, bu yıllar zarfında Osmanlı deniz kuvvetlerinde sadece 27 bin tayfanın vazife yaptığını göstermektedir ki, şimdi deniz kuvvetlerinin er ve subay toplamı mevcudu da 37 bin civarındadır.

II. Selim zamanında Süveyş'te ilk kanalın açılması teşebbüsleri, tarihimize denizcilğe verilen ehemmiyetin büyüklüğüne misal olarak gösterilebilir. Keza aynı tarihlerde, savaş gemilerimiz bir yandan İngiltere'nin 45 kilometre yakınında cirit atarken, bir kol da Hind Okyanusunda dolaşıyordu.

İSTANBUL DONANMA CEMİYETİ BAŞKANI İLE GÖRÜŞTÜK

Türk donanmasının durumunu, karşılaştığı problemleri yakından tetkik için, Türk Donanma Cemiyeti İs

tanbul İl Başkanı sayın Kemal Ülger ile konuştuk. 1909 senesinde kurulan ve 1919 da kapanan Osmanlı Donanma Cemiyetine karşı gösterilmiş büyük ilgiyi, bugün de millettten beklediklerini ifade eden Ülger, Osmanlı Donanma Cemiyetinin devletten bir kuruş yardım almadan Almanya'dan iki zırhlı ve 5 nakliye gemisi getirttiğini belirtti.

Türk deniz nakliyeciliği ve Türk donanmasının bugünkü durumu hakkında tevcih ettiğimiz bir soruyu, Ülger şu şekilde cevaplandırdı: «Deniz nakliyeciliğinde Yunanistan 13 kûsur milyon tonajla dünya yedincisidir. Türk deniz ticaret filosu ise 700 bin tonaj içerisinde.

Türkiye'de ithalatın yüzde 98'i deniz yoluyla yapılmaktadır. Bu nakliyenin yüzde 50'sini kendimiz yapabilirsek, yalnız deniz nakliyeciliğinden 150 milyon dolar tasarruf ederiz. Takdir edilir ki, bu değer yüzde 100 olunca kazancımız 300 milyon dolara çıkacaktır ki, bu da yaklaşık olarak 4,5 milyar Türk lirası demektir.

Türk donanmasına gelince, daha ziyade personel ve eğitim bakımından çağdaş donanmalar seviyesindedir.»

YUNAN DONANMASI, TÜRK DONANMASINDAN ÜSTÜN MÜ?

Denizciliğimiz ve donanma hakkın da Kemal Ülger'in kıymetli mülahazalarını serdettikten sonra, Türk donanmasının durumuna geçelim.

İngiltere Stratejik Araştırmalar Enstitüsünün Eylül 1970 ortalarında yapmış olduğu ve kısmen de basında yer alan araştırmaya göre, Türk deniz kuvvetleri Yunanistan ile boy ölçüşemeyecek durumdadır. Bu araştırmanın altında ne kadar ard zihni yet bulunursa bulunsun, Türk donanmasının demode olduğu bir gerçektir. Zira üç tarafı denizlerle kaplı ülkemizin, miadı dolmuş gemilerle savunması imkânsızdır. Deniz kuvvetlerimizin zayıf kalışının sebebi olarak, NATO'ya dahil olmayışı gösterilmektedir.

Şu an elimizde bulunan 12 adet denizaltının, 2'si hariç diğerleri çok eskidir. Amerika Türkiye'ye 11 adet denizaltı ve 9 muhrip vermiş, deniz altlarından biri 1953'te batmıştır. Bu

denizaltılar ve 4 muhribin mülkiyetinin Amerikalılara ait olduğu, ancak diğerlerinin satın alındığı söylenmektedir. Bu sebeple bilhassa son yıllarda harp gemilerinin tersanelerimizde inşası cihetine gidilmiş ve geçen aylarda ilk muhribimiz denize indirilmiştir. «Berk» ismi verilen muhribimizde yüzde 60 yerli malzeme kullanılmış ve 100 milyon liraya mal olmuştur. Deniz kuvvetleri komutanı Celal Eyicioğlu yakın bir gelecekte kendi donanmamızı kendi mizin yapacağını ifade etmiştir.

Denizcilik tarihimize ilk defa deniz hava kuvvetlerinin kurulması kesinleşmiştir. Bu amaçla kullanılacak uçaklar Amerika'dan getirilecektir. Filonun ilk partisi olan 2 uçak memleketimize gelmiştir. Uçak gemimiz olmadığı için yerde mevzilenen S-52 bombardıman uçaklarının, saatteki hızı 150 mildir.

Ancak biraz sonra aşağıda bazı özelliklerini sayacağımız ve yandaki tablolarda sayılarını bulacağınız Amerika ve Sovyet savaş gemilerinin yanında, donanmamızın ne mevki işgal ettiği anlaşılabilecektir. Bu bakımdan donanmamızın mukayesesini Yunanistan'la yapmağı uygun bulduk.

SOVYET DONANMASI, AMERİKA İLE YARIŞIYOR

Sovyetler Birliği nükleer bir harp vukuunda, büyük ekseriyeti bataklık ve buzullarla kaplı topraklarına sıkışmak istemeyeceğinden, çıkış kapısı olarak boğazları seçmiş bulunuyor. 4 gruba ayrılmış donanmasının en önemli bölümü Karadeniz'dedir. Karadeniz'de takriben 800'e yakın gemi bulundurmaktadır. Akdeniz'de ki Sovyet gemilerinin miktarı her gün değiştiğinden, bu grubun 5. filo olup olmadığı anlaşılamamıştır. Bununla beraber Akdeniz'deki Sovyet gemilerinin sayısı hiç bir zaman 50'nin altına düşmemektedir. Zaten Akdeniz'deki 6. filonun da gemi adedi 50 olup mürettebatı da 25 bin kişi civarındadır.

Toplam 550 muharebe gemisi bulunduran Rus donanmasının yüzde 90.1 modern olup, hepsi 1960 tan sonra denize indirilmiştir. Hind Okyanusunda karşısında hiç bir batılı ülkenin donanması olmadığından serbestçe dolaşabilmektedir. Hind - Pakistan gerginleşmesinde Rusya'nın Hindistan'ın yanında yer almasının bir sebebi de, Sovyet donanmasının Hindistan limanlarında üslenebilmesini temin idi.

Akdeniz'de NATO'ya bağlı 6' filo nun harekât imkânları, MALTA'nın da elden çıkması ile zor bir safhaya girmiştir. Mısır topraklarında üslenen SAM roketleri ayrıca düşünülecek bir konudur.

Denizaltı savaşında Rusya tereddütsüz galiptir. Rus donanmasında bulunan denizaltıların sayısı Amerikan denizaltılarının tam iki katına ulaşmıştır. Sovyet denizaltılarının bir kısmı Atomla çalışmakta olup, güdümlü füzeler taşımaktadır. Bununla beraber Atom başlıklı füze yarışında, Rusya henüz ABD. ne yetişmemiştir. Ancak 200'e yakın laboratuvar ve zaman zaman boğazlardan geçen acalıp cüsseli casus gemileri mevcuttur. Ayrıca sayısı tahmin edilemeyen «Buz kıran» ve kurtarma gemileri vardır.

Sovyetler uçak gemisi yapmamaktadırlar. Helikopter gemileri yapmayı tercih ediyorlar. Bilinen kadarıyla 3 helikopter gemileri vardır.

Her biri 35 helikopter taşımaktadır. Ancak son zamanlarda bu gemilere dikey kalkışlı uçakların da yerleştirilmekte olduğu bildirilmektedir. Bu haber Amerikan deniz kuvvetlerinde telâşla karşılanmıştır. Hatâ Savunma Bakanı M. Laird «Sovyetler Amerikan Stratejik Hava Kuvvetleri ve füze üslerini vurabilecek kudrette nükleer denizaltılardan ayda 1 tane inşa etmektedirler» diyerek, endişesini izhar etmiştir. Sovyet Donanmasında füze ile donatılmış 100'den fazla denizaltı vardır. 15 adedinde ise «Balistik» füzeler mevcuttur.

Amerika Vietnam ile uğraşırken, Ruslar Deniz Kuvvetlerini kuvvetlendiriyorlardı. Nitekim Rus Donanması Başkomutanı Amiral Sergei Gorshkov, «Şimdi Sovyet Donanmasının bayrağı bütün okyanuslarda dalgalanıyor. Er veya geç Amerika Birleşik Devletleri artık denizlerin efendisi olmadığını anlayacaktır» tehdidini savuruyordu.

Rus ve Amerikan deniz kuvvetlerinin mukayesesine geçiyoruz. Sovyetlerin ellerinde bulunan kruvazörler standart olarak 15450 tondur. Tam yükte seferi vaziyette 19200 tona çıkabilmektedir. Bu gemilerin 12 tane 150 mm lik top, 100 mm lik 122 tane ve 3'er topluk bataryaları, 32 tane de 37 mm. lik otomatik atış yapan makinalı tüfekleri vardır. Ayrıca 250 mayın, 10 tane 21 inçlik su bombası da taşımaktadırlar. Sam füzeleri ile mücehhezdirler. 4000 ton yakıt alabiliyorlar. Saatte hızları 20-34,5 mil arasındadır. Hiç bir limana uğramadan ve ikmal yapmadan 10 bin km. yol katedebilmektedirler.

Amerikan Deniz Kuvvetlerinin elinde sayısı 57'yi bulan muhtelif uçak gemileri vardır. Bunlardan 65 numaralı ENTERPRISE uçak gemisi, dünyanın en büyük uçak gemisi olup, atomla çalışmaktadır. Normal tonajı 75 bin 700 tondur. Tam yükte seferi vaziyette 85 bin 350 tondur. 70-80 uçak taşıyabilmektedir. 414 subay ve 4260 assubay ve erden müteşekkil 4654 kişilik mürettebatı vardır. 200 top, denizaltılara karşı kullanılan 1000 den fazla su bombası taşımaktadır. Takriben 50 milyar Türk lirasına mal olmuştur. Uzunluğu 360 m. dir.

ABD. Deniz Kuvvetlerinde vurucu gücü en büyük ve modern gemi, 15947 tonluk LONG-BEACH kruvazörüdür. Atomla çalışan bu güdümlü kruvazör, kıtalar arası Hidrojen başlıklı POLARIS, TALOS TERRIER füzeleri ile teçhiz edilmiştir. 80 subay, 1080 assubay ve er mürettebatı vardır. 750 bin kilometrelik yolu hiç ikmal yapmadan katedebilir. 40 mil yar Türk lirasına mal olmuştur. Deniz kuvvetlerinde asıl vurucu gücü denizaltıları teşkil etmektedir. Bu denizaltılar su altından «Polaris» füzelerini 4500 km. uzaklığa fırlatabilmekte ve 300-400 m. derinliğe ineblmektedirler.

Donanmasını Yeniden Kuracaktır

NATO'DA OLMAYIŞIMIZ, KUVVETLİ BİR DONANMAYA SAHİP OLUŞUMUZA ENGELLEMEZ

Donanmamızın dünya deniz kuvvetleri konjoktüründe işgal ettiği mevkiyi gördükten sonra, bu milletin birer ferdi olarak ürpermek elde değil. Bu üzüntümüzü muhriple rimizi kendi tezgâhlarımızda yapabileceğimiz ümidiyle kısmen de olsa gidermeğe çalışıyoruz. «Berk» ten sonra ikinci muhribimiz de kızakta

dır ve inşa halindedir.

İstanbul'un fethinde donanmanın oynadığı rol hatırlardadır. Keza Çanakkale harbinde esash bir donanmaya sahip olamayışımız 250 bin şehid vermemize yol açtı. Kuvvetli bir donanma herhalde düşman muhriplerinin, sırtlarımızı bu kadar kolay dövmesine müsaade etmezdi. Memleketimiz, jeostratejik yönden inkâr götürmez bir mevkidedir. Harbin kuşağı Ortadogudadır. Türkiye, Kıbrıs meselesi ile karşı karşıyadır. Bo-

ğazlardan bir an bile gözünü ayırma yan Sovyetler vardır. Bütün bu acı gerçekler, deniz kuvvetlerinin memleketimiz için arzettiği fonksiyonu anlatır.

Denizciliğimizin ticaret bölümü ayrica üzüntü sebebidir. İthalât ve ihracat sebebiyle her yıl milyonlarca lira navlun bedelini yabancı gemilere ödemekteyiz.

NATO'da olmayışımız sebebiyle donanmamız kasten ihmal edilmiş olabilir. Ancak dış devletlerin yap-

cakları en naçizane yardım bile, muhtelif gayelere dayanan pazarlıklara bağlıdır. Bilhassa Kıbrıs buhranı esnasında donanmamızın ne halde olduğu görülmüştür. Hiç bir dış yardıma bel bağlamadan donanmamızı teçhize mecburuz. Bunu da milletimiz yapabilecek kudrettedir.

Türk Milleti, isterse yeniden zafer donanmaları kurabilir. Yeter ki, o heyecanla takibedeceği önderleri görebilsin.

AKDENİZ'DE ZULME BAŞ EĞDİREN KAHRAMANLAR

PREVEZE ZAFERİ

27 Eylül 1583 Preveze Deniz Savaşı tarihimizin en şanlı zaferlerinden biridir. Asırlardır süregelen bir çok zaferlerle zaten karalara hakim olan devletimiz denizlerde de Preveze zaferiyle mutlak üstünlüğüne ortaya koydu. Ordumuz nasıl Mohaç'ta zaferin zirvesine erişmişse, donanmamız da Preveze'de 12 yıl sonra bu zirveyi buldu. Zira Kaptan-ı Derya

Barbaros Hayreddin Paşa'nın ender dehasıyla bu büyük deniz harbinde Avrupa'nın en kuvvetli Haçlı Donanması tamamen imha edilmişti. Bundan sonra Akdeniz, bir Osmanlı gölü haline geldi. Donanmamız, dünyanın en kudretli donanması olduğunu gösterdi.

Preveze Zaferinin teferruatına geçmeden evvel zaferin büyük kahramanı Barbaros'un hayatından kardeşleriyle birlikte mücadelelerinden kısaca bahsetmek yerinde olacaktır. **BARBAROS KARDEŞLER**

Barbaroslar dört kardeş olup isimleri İshak, Oruç, Hızır ve İlyas'tır. Babaları Yakup Ağa adında yiğit ve namılı bir sipahi idi. Sonradan Midilli'ye yerleşmişti. Dört kardeş de bu adada Bonava köyünde dünyaya geldi.

En büyükleri İshak olan Barbaros kardeşlerden Oruç'la Hızır Reis baştan denizciliğe heveslenerek ticarete başladılar. Önce Midilli - Selânik, Mısır - Trablusşam arasında ticaret geliştirdiler. Daha sonra Osmanlı denizlerinin haricine de çıkarak bir çok seferlerde bulundular, dış ülkelerle temasa geçtiler. Şöhretleri kısa zamanda İslâm âlemine yayıldı. Şehzade Korkut'un ve Memlûk Sultanı'nın teveccühünü ve himayesini kazandılar.

Oruç Reis kardeşi İlyas Reis'e Trablusşam'a yaptığı bir seferde Rodos şövalyelerinin büyük harp gemileri ile karşılaştı. Savaş esnasında İlyas Reis şehid oldu. Oruç Reis ise esir edildi. Rodos zindanlarına terkedildi. Hızır Reis bir kardeşinin şehid, birisinin de esir edildiğini duyunca müteessir oldu. Bir çok defa yaptığı teşebbüslerde muvaffak olamadı, Oruç Reis'i kurtaramadı. Oruç Reis bir müddet zindanlarda çile çektikten sonra forsa olarak çalıştırıldı. O sırada Antalya'da bulunan Şehzade Korkut âdeti üzere Rodos'tan azad etmek için 100 esir aldı. Fakat Oruç Reis Rodoslular kasten bu taifeye katmadılar. Bununla beraber Allah'ın bir hikmeti olarak, esir taifesini götürmek işini Oruç Reis'in gemisine verdiler. Gemi, Antalya kıyılarına gelince havanın fırtınalı olması dolayısıyla Oruç Reis kırıktan faydalanarak zincirlerden kurtuldu. Ve yüze yüze kıyıya çıktı.

Oruç Reis esaretten kurtulduktan sonra Antalya'da Ali Reis'in maiyetinde bir müddet kaldı. Mısır Memlûk sultanının davetiyle oraya gitti. Hizmetlerde bulundu. Rodosluların devamlı kendisini yakalamak için tahip etmeleri ve hattâ Mısır'a ait 16 parçalık filosunu da yakmaları üze-

rine izin alarak Şehzade Korkut'un yanına döndü. Ondan aldığı 18 oturaklı bir harp gemisiyle bir yıl boyunca Rodos kıyılarına vurdu, köyleri yakarak intikam aldı. Rodoslular gene arkasını bırakmıyorlardı. Buna rağmen yılmadan mücadelesine devam etti. Şehzade Korkut'un ve Ali Reis'in hediye ettiği diğer iki gemi ile de daha hazırlıklı bir şekilde çekinmeden Akdeniz'de dolaştı. Servet yüklü iki büyük Venedik gemisini ele geçirerek daha birçok ganimetlerle Midilli adasına döndü ve kaç senedir görüşemediği kardeşleri İshak ve Hızır Reislerle buluştu. Senelerdir hasretini çektiği kardeşleriyle hısımlar ve akrabalarıyla kucaklaştı. Daha sonra İzmir'e gidip Sultan Korkut'la görüşmek ve O'na olan minnet borcunu ödemek istiyordu. Fakat yeni tahta geçen Yavuz Sultan Selimle Korkut'un arası açıktı. Kendi gemileri de Korkut'un olduğu için İshak Reis'in tavsiyesiyle Osmanlı sularından çıkmayı daha uygun buldu. Yakınlarıyla ve çok sevdiği kardeşleriyle vedalaşarak gemileriyle yola çıktı. Mısır'a uğrayarak ve orada sultanı ziyaret ederek doğru Cerbe Adasına geçti.

Oruç Reisten sonra Hızır Reis de Midilli'den ayrılmak zorunda kaldı. Zira Şehzade Korkut'la ne kadar olsa onun da ilişkisi olmuş sayılırdı. O da bir gemiye buğday yükleyip Trablus'a geldi. Orada buğdayı arpayla değiştikten sonra Preveze'ye geçerek arpasını sattı. Arpa parasıyla da limanda gördüğü, çok beğendiği bir gemiyi satın aldı. Diğer gemileriyle kuzeyden güneye Akdeniz'i boydan boya geçerek Cerbe Adasına ağasının yanına geldi.

Bundan sonra iki kardeş bir olup Akdeniz'i İslâmlaştırmaya hak din uğruna mücadeleye giriştiler. Tunus Sultanına giderek bir yer istediler. Haiku'l-vad limanına yerleştiler. Böylece en büyük krallıklardan biri olan İspanya ile ve Papalık, Venedik, Ceneviz ile yakından mücadele edebilecek durumda idiler. Hem Akdeniz'in en hakim bölgelerinden birini seçmiş bulunuyorlardı.

Kısa Tunus'ta geçirdi. Baharda ilk seferlerini yaptılar. İspanya'ya giden bir harp gemisini zaptettiler. Bunun üzerine İspanyollar Oruç ve Hızır Reisleri büyük tehlike olarak gördüler. 10 pare mükemmel kadırga bu tehlikeyi bertaraf etmeğe mehur edildi. Bu sırada Cezayir kıyılarına vurmakta olan Barbaros kardeşler gemilerini Becaye kalesinin önüne demirlemişlerdi. İspanyollar da Barbaros kardeşleri burada yakalamışlardı. Fakat Oruç ve Hızır reis-

ler, burada limanda vuruşmayı uygun görmediler. Zira iki ateş arasında kalmış olacaktı. Düşman donanmasının önünden kaçarak düşmanı deniz ortasına çektiler. Kendilerinin korktuğunu zanneden İspanyollar muzaffer eda ile ilerliyorlardı. Fakat hiç beklenmedik bir anda Barbaros kardeşlerin geri dönerek müsalt bir yere kadar yaklaşmış hücum geçmeleri düşmanı şaşırttı. Kısa süren vuruşmada derhal en büyük gemiyle beraber üç kadırga zapt edildi. Diğerleri kaçtılar. Bu muvaffakiyetten sonra Oruç Reis düşmanı takip etti, Becaye'de yakaladı. Fakat İspanyollar kaleyle birleşince sahile çıkıp kara harbi yapma durumu hasıl oldu. Şiddetli bir savaştan sonra Kale düşürülmek üzere idi ki, Oruç Reis kolundan yaralandı. Hızır Reis düşmana hayli zayıf verdirdi, donanmasını alarak Tunus'a döndü.

PAPAYA AİT İKİ GEMİ

Barbaros Kardeşleri Avrupa'ya ve Hristiyanlığa tanıtan şöhretlerini bütün dünyaya yayan esas hadise ise Papalığa ait iki büyük geminin ele geçirilmesi hadisesidir.

Oruç Reis Elba adası açıklarında seferde iken Genova'dan Roma'nın limanına seyreden iki dev başarda (o zamanın en büyük gemilerine bu isim verilirdi) gördü. Papanın olan bu gemiler Oruç'un gemileri yanında çok büyük idi. Leventler ve bazı reisler bu gemilerle vuruşulmamasını ileri sürmelerine rağmen Oruç bunların ele geçirilmesi fikrindeydi ve ısrar ediyordu. Şecaat ve celadetiyle emrini verdi. Kaçma gibi bir durumun olmaması için küreklerin yarısını denize attırdı. Böylece kalan küreklerle hızlı seyretmek mümkün olmayacaktı. Bu hadiseye İslâm-Türk Tarihinin bir çok devirlerinde rastlamak mümkündür. İspanya Fatihhi Tarık Bin Ziyad da Cebel-i Tarık Boğazını aşarak İspanya'ya ayak bastıktan sonra aynı şekilde hareket ederek gemilerini yaktırmıştı. Netice de İspanya'yı fethetmişti.

Oruç Reis birbirlerinden uzak seyrederken gemilerin önce birine hücum etti. Hızla yaklaştığı gemisini usulca bir şekilde kullanarak top atışları arasında leventleriyle birlikte Papanın gemisine atladı. Kısa bir vuruşmadan sonra gemiyi zaptetti. Leventlerine İtalyan elbiselerini giydirdi. Kendisi de giydi. Ve böylece Papanın başardasında dolaşmağa başladı. bunu karşıdan gören ikinci başarda ise işin farkına varamadılar ve o gemi de kolaylıkla fetholundu.

(Sayfayı Çeviriniz)

Bu muvaffakiyetlerden sonra Osmanlı İmparatorluğunun bir çok yerlerindeki namli Kaptanlar gelip Oruç Reis'in etrafında toplandılar. Barbaros Kardeşler böylece Piri Reis, Aydın Reis, Kurtoglu Muslihiddin Reis, Sinan Reis, Yahya Reis, Deli Mehmet Reis, Salih Reis ve Turgut Reis gibi Namdar, değerli kaptanlarıyla yenilmez bir kuvvet oluyordular.

CEZAYİR'İN FETHİ

Cezayir'de bulunan müslümanlar himayesiz ve devletsiz oldukları için daima yakınlarında komşu olan İspanyolların zulümleriyle karşı karşıya kalıyorlardı. İspanyollar her seferlerinde Müslümanları soyuyorlar, işkence ediyorlardı. Cezayir halkı Cezayir'e büyük bir donanma gönderdi. Kendi de kara yoluyla 800 levendi ve 5000 gönüllü arapla hareket etti. Hızır Reis 500 leventle Cicelli'de kalmıştı. Cezayir kolaylıkla fetholundu. Oruç Reis oradan Şerşel kalesine geçti, orasını da aldı. Arka arkasına bu fetihlerden sonra Arap kabilelerin şeyhleri gelip Oruç Reis'e biat ettiler.

Oruç Reis bir kaç ay içinde bir çok şehir ve kaleleri ele geçirmişti. Elinde 10 şehir vardı. Gerekli kara askerini yetiştirdikten başka Topçu ve Tüfekli piyade birlikleri kurdu. Bu faaliyetlerden sonra Devletini ve Hükümdarlığını ilân etti.

Bundan sonra Oruç Reis ilk olarak, kendisinden yardım dileyen mazlum İspanyol müslümanlara imdada koştı. İspanya kıyılarını vurarak bir çok müslümanı Afrika'ya taşıdı, fakirlerine malî yardım yaptık tan sonra müsait yerlere ve şehirlere yerleştirdi. Bu hareketi bütün İslâm âlemi takdir etti. Kuzey Afrika bölgelerinde Müslümanlar cuma hutbelerinde Oruç Reis'e dua ettiler.

Barbaros kardeşler İspanya'dan ayrılarak, ta Ege denizine kadar bütün Akdeniz'i baştan başa aştılar. Midilli'ye gelip akrabalarıyla görüştiler.

Oruç Reis ve Hızır Reis bu yardıma icabet ettiler. Yavuz Sultan Selim'in Mısır'ı fethettiği sıralarda 11 gemiyle Becaye Kalesine gelerek askerlerini karaya çıkardı. Kaleyi muhasara etti. Bu kaleyi daha evvel bir defa daha kuşatmışlardı. Ve bu kuşatmada Oruç Reis Sol kolundan yaranmış cerrahlar da tek tedavi çaresi olarak kolun kesilmesini ileri sürmüşlerdi. Dolayısıyla bu tarihin ender yetiştirdiklerinden olan Oruç Reis bir kolunu kaybetmişti. Bu seferde de leventlerinin önünde bütün iman ve heyecanıyla şöyle haykırarak hücum etti: «Ben bu kal'a önünde bir kolumu bıraktım birin daha değil kellemi bıraksam n'ola.»

Muhasara 4 gün sürdü. Ve Becaye Kalesi fetholundu. 500 İspanyol askeri esir alındı. Oruç Reis oradan esirlerle Cicelli'ye geçti. Yeni hazırlıklara girişti. Muslihiddin Reis'i yeni levent toplamak ve stratejik silâh ve malzeme temini için Anadolu'ya gönderdi. Kendisi de Cezayir ileri gelenleri ile müzakerelere girişti.

Hazırlıklar tamamlandıktan sonra **İSHAK REİS VE ORUÇ REİSİN ŞEHADETİ**

Barbaros Kardeşler Midilli'den döndükten sonra yeni seferlere giriştiler. Fas'ta Tlemsen şehrinde bulunan müslümanlar İspanyolların baskısıyla hareket eden Fas sultanının ehliyesiz idaresinde himayesiz ve

yardıma muhtaç idi.

Oruç Reis Cezayir'de Hızır Reis'i bırakarak Kardeşi İshak Reisle Batıya hareket etti. Önce Stratejik bölge olan Kalat-ul-Kıla'yı fethetti. Bu kaleye ağabeyi İshak Reis'i 300 kişiyle bıraktı. Seferine devamlı Tlemsen'e yürüdü. Fas Sultanını bilîyük bir bozguna uğratarak Tlemsen'i aldı.

İspanyollar bu durum karşısında büyük kuvvetlerle hareket ettiler. İshak Reis'in kalesine hücum ettiler. İshak Reis Hızır'dan da gelen yardımla 900 levendiyle kahramanca savaştı 12000 kişilik İspanyol kuvvetlerine teslim olmadı. Geceleri anî baskınlarla düşmana bir çok zayıat verdirdi. Fakat düşmanın devamlı takviyelerine karşı leventler şehit düştüler. İshak Reis'in de Hızır Reis'den beklediği yardım yetişemedi. Yalnız vaziyette son nefesine kadar çar

— Milletimiz, dün gemilerinin halatlarını ibrışimden, yelkenlerini atlasan yapıyordu. Eğer bugün de, ona başvurulursa zafer donanmalarını yeniden kurmaya muktedirdir. Mesele, bir davaya millî heyecanın iştiraki meselesidir. Resim üç muhribimizi gösteriyor.

piş.

İspanyollar daha sonra Oruç Reis'in üzerine yürüdüler. Tlemsen'de 6 aylık uzun bir çarpışma oldu. Nihayet 40 levendiyle bir gece çemberi yararak çıktılar. Bu büyük bir başarı idi. Uzun kovalamalardan sonra bir nehri kenarında son olarak vuruştular. Oruç Reis'i canlı olarak ele geçirmekle mükellef olan İspanyollar bekledikleri teslimiyeti bulamadılar. Oruç levendleriyle günlerce çarpıştı ve açsuz olarak seve seve şehit düştüler.

HIZIR REİSİN OSMANLI DEVLETİNE GİRİŞİ VE CEZAYİR BEYLERBEYİ

Hızır Reis Kardeşlerinin şahadetinden sonra etrafındaki bir avuç kuvvetiyle yardıma muhtaç kalmıştı. Bu nun için Mısır'da bulunan Yavuz Sultan Selim'e Hacı Hüseyin Reisi elçi olarak gönderdi. 44 tane esir ve bir çok da ganimetleri hediye olarak padişaha sundu. Yavuz hediyeleri kabul ederek Hızır Reise beylerbeyliği verdi. Bir sırmalı kaftan, bir kıymetli kılıçla 2000 seçkin asker gönderdi. Bilahare Barbaros'un muhtaç olduğu top ve cephane ile 4000 gönüllü'yü göndererek takviyelerde bulundu.

Bu sıralarda İspanya'nın başına geçen yeni kral Şariken, Cezayir'i istila etmek ve Akdenizde Barbaros'un hakimiyetini yok etmek peşinde idi. Avrupa'nın en büyük amirali olan Andre Dorya, Genova'dan büyük bir donanmayla Cezayir'e hareket etti (1531). Barbaros düşmanı açık denizde karşılamak istedi fakat, Dorya Cezayir'e ulaşmış karaya asker

çıkarmıştı. Şerşel'deki Türk birliği Endülüs'lülerin de yardımıyla kahramanca savundular. Düşmanı geriye püskürttiler. Dorya kuvvetlerini tek rar gemilere bindirmek mecburiyetinde kaldı. Barbaros donanmasıyla gelmeden oradan ayrıldı. Barbaros onu bir müddet takip ettikten sonra geri döndü.

HIZIR REİSİN

KAPTAN-I DERYALIĞI

Yavuz'un yerine Kanunî Sultan Süleyman geçmişti. Barbaros onun zamanında da az bir müddet Beylerbeyliğine devam etti. Kanunî O'nu Kaptan-ı Derya yapmak için İstanbul'a davet etti. Şu mektubu gönderdi: «İspanya'ya sefer muradımdır. Bir yarar âdemi yerine koyup gele-sin. Eğer muhafazaya kadir kimse yok ise ilâm edesin.»

Barbaros'un yerine bırakabilecek, Cezayir'i İspanyollara karşı koruya-

Barbaros'un Donanmasının düşmandan üstün olan tarafları vardı. Andre Dorya bütün gemilerine hakim olmaması ve kanatlarda bir çok ihtilâflar baş göstermesi yanında Osmanlı donanmasında Merkezi bir otorite vardı.

Yine en önemli hususiyetlerden biri topları idi. Türk topları uzun menzilli olmasına rağmen düşmanın atıkları güllerle hedefe bile ulaşmıyordu.

İlkönce Preveze körfezinde bulunan Barbaros şaşılacak bir çeviklikle donanmasını Dorya'nın çevirme hareketine meydan vermeden körfezden ayırdı ve hücumla geçti. Andre Dorya, kendi donanmasını, Barbaros'un görür görmez derhal taarruza geçeceğini aklına bile getirmiyordu.

Savaş başladığı sırada güneyden sert esen rüzgâr Osmanlı gemilerine muhalif geliyor, haliyle bu durum düşmanın lehine oluyordu. Bunu Barbaros hatıralarında şöyle anlatır:

«Muharebe başlarken güney rüzgârı çok sert esiyordu. Kadırgalarımıza muhalif oluyordu. Kur'an-ı Kerim'den ayet-i Kerimeler yazılı Varakları derya yüzüne serpdirip Cenab-ı Hak'ın ben aciz kulundan bugüne kadar esirgemediği lûtf, merhamet ve inayetini niyaz ettim. Duam kabul buyuruldu. Rüzgâr önce hafifledi, sonra cihet değiştirdi.» (Hayat Tarih Mecmuası, Sayı 9, Ekim 1965)

Savaşın psikolojik üstünlüğü daima Barbaros'un elinde bulunuyordu. Bunu Barbaros hatıralarında şu şekilde ifade etmektedir.

«Söylediğim gibi, benim hareketimin adeta esiri olan, hareketimi benim hareketime göre değiştiren, teşebbüsü elden kaçıran Dorya perişan oldu. Filoları dağıldı.»

Düşman gemilerinin bir çoğu batınca ricate mecbur kaldı. Doria bütün gemilerinin fenerlerinin söndürülmesini ve hemen ricat edilmesini emretmişti. Barbaros düşmanı takip için Turgut Reisi memur etti. Turgut Reis akşamın karanlığında düşmanı bir müddet takip ettikten ve birkaç gemisini ele geçirdikten sonra döndü.

Preveze Zaferi üç kıtaya hakim olan devletimizi bütün Akdeniz'e hakim yapmıştı. İspanya kralı artık ümidini kaybetmiş Osmanlının kudretini ve Barbaros'un dehasını kabul etmek mecburiyetinde kalmıştı. Barbaros'un hatıralarında Preveze Zaferrinden sonra İspanya Kralını anlatışı şöyledir:

«Preveze'den sonra Karlos kralı Türkleri açık denizde yeneceğinden ümit kesti. Cezayir'de bana beylerbeyi vekili olarak vekâlet eden evlâtlığım Hasan Bey'in elinden bu Kuzey Afrika ülkesini almaya hazırlandı. Hele Hasan Bey'in 30 kadırga ile Cebellitarık Kalesini ele geçirmesi ve İspanya topraklarında köprü oası tutması İspanyolları çılgına çevirmişti. Karyos Kralı, ümitsizce olduğu kadar gülünç bir işe de girişti. Beni kandırıp devlete, Hakanıma, dinime ve soyuma ihanet ettirmek istedi.» (Hayat Tarih Mecmuası, Sayı: 9, Ekim 1965)

Fakat Barbaros, hayatının sonuna kadar Devleti, dini ve millî için denizlerde düşmanı kovaladı. Akdeniz'de şanlı sancağın asırlarca dalgalanmasını sağlayacak bir hakimiyet temin etti.

— Mao Çe Tung: Ulkesinde emperyalizmin iç çekismeleri ve buhran işaretleri var.

Çin'de Darbe mi?

Fransız Radyosu geçtiğimiz hafta içinde Komünist Çin Başkanı Mao'nun öldüğü haberini vermiştir. Bu haber dünya efkârı umumiyesinde geniş yankılar yaparken; Çin'in Paris Büyükelçiliği sözcüsü, Mao'nun öldüğü ya da ağır hasta olduğu yolundaki haberlerin asılsız olduğunu iddia etmiştir.

Ancak ajansların haberleri, Mao'nun ölmüş veya hiç değilse çok ağır hasta olduğu yolundaki kanaatleri kuvvetlendirmektedir. 22 Eylülde spikerler, Başkan Mao'nun çok ağır hasta olduğunu ve tedavi için Amerika Birleşik Devletleri'nden iki kalp mütehasssının Çin'e gittiğini bildirmişlerdir. Aynı haberlerde her yıl 1 Ekimde yapılmakta olan törenlerin de başkanın hastalığı sebebiyle iptal edildiği bildirilmiştir.

Öte yandan Avrupa basını da, Çin'de büyük bir iktisadi, siyasi ve askerî krizin hüküm sürdüğünü söylemektedir. Hattâ bütün memleket çapındaki tren ve uçak seferleri bile iptal edilmiştir. Askerî ve sivil bütün ulaştırma vasıtaları durmuştur. Çin askerî liderleri de uzun bir zamandan beri halk önüne hiç çıkmamışlardır.

Çu-En Lay'ın bütün diplomatik görüşmeleri iptal edilmiş olup Başbakan kimseyle görüşmemektedir.

Mao'nun halefi ve perde arkası yönetici olarak bilinen Lin Piao'nun durumu karanlıktır. Ve Lin Piao'nun gözden düşüğü bildirilmektedir. Çu En Lai'nin Mao'dan sonra iktidarı ele geçirme ve muhaliflerini tasfiye etmek istediği tahmin edilmektedir. Mao'dan sonra meydana gelecek bir iktidar krizini önlemek için orduda izinler kaldırılmış, yedekler askere çağırılmıştır.

Ayrıca siyasi krizin bir tecellisi de muhtemelen politbüro üyesi iki liderin tasfiye edilmiş olmasıdır. Politbüro üyesi Chen Po-Ta ile yedek üye Lihsuei Feng'in resimleri yeni yayımlanan politbüro albümünde çıkmamıştır. Bu hal iki şahsın vazifesinden alındığının işaretidir.

Mao'nun öldüğü veya ağır hasta olduğu yolundaki haberler henüz kesinlik kazanmadı. Ama bilinen birşey varsa o da Çin'de büyük bir krizin hüküm sürmekte olduğudur. Eğer bu bir iktidar krizi ise ve Çu En Lai ile Lin Piao arasında bir kavga mevcutsa -ki öyle görünüyor- beynelmilel yahudiliğin mutemet adamlarından ve ABD-Çin yakınlaşmasını sağlayan Çu En Lai'nin durumu kuvvetli görünüyor. Çu En Lai, muhtemelen muhaliflerini tasfiye etmektedir.

Almanya'da Komünist Hareketleri Kimler Yürü tüyor

(Geçen sayıdan Devam)

ORTANIN SOLCULARINI İSTİSMAR

Türkiye'de Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu (yani Ortanın solcuları) nasıl komünizme geçişte bir basamak teşkil ediyorlarsa, Almanya'da da, Ortanın solcuları komünistler tarafından aynen istismar edilmektedirler. Ecevit'in aslında ko-yu bir markssit olup komünizme hizmet ettiğini gayet iyi bilen komünistler:

«Bütün faşist çeteler gibi sosyalist olan veya olmayan bütün yurtseverlere, bütün halka, bütün devrinci demokratlara saldırmaktadırlar. Halka karşı giriştikleri intikam kampanyasında, halkın kurtuluşu için her fedakârlığı göze alarak en önde döğüşen Marksist - Leninistler, demokrat reformcuları, ortanın solundaki yurtseverleri zindanlara attılar... Faşist balyozlarını ortanın solundaki yurtseverlere indirmek için uygun anı kolluyorlar.» (18) diye bildiriler dağıtarak Ortanın Solcularını Almanya'da da müşterek cepheye almaya çalışmaktadırlar.

KULLANILAN TAKTİKLERİN SEBEBİ

Komünistler bütün dünyada daima mevcut hükümetlere hücumu prensip edinmişlerdir. Bu hükümet komünist olmadıktan sonra ne olursa olsun yıpratılmalıdır. Ta ki, komünizm gelene kadar... Bu sebepten Türkiye'deki sömürü düzeninden devamlı bahsedilir fakat Rusya'daki esaretten bahsedilmez...

Komünistlerin bütün dünyada uyguladıkları ikinci taktik bir devleti içerisinden parçalara ayırarak onu yok etmektir. Doğudaki kardeşlerimizi bizden ayırmak için Doğuda zulüm yapıldığını yaymağa çalışmaktadırlar.

Aslında Doğusuyla, batısıyla mille timiz bir bütündür. Türk - Kürt ayrımı yoktur. Bunu yapanlar üç bu çuk mason ve onun beslediği komünistler. Gayri millî basındır.

Millet ve millet düşmanları ayrımı vardır. Bütünmillet olarak komünistler millet düşmanı ilân edilmiştir... o kadar...

Ortanın solunun istismarına gelince; Komünistler bütün dünyada komünist olmayan kişi ve grupları davalara alet etmeye çalışırlar. Bunun için de, kendilerine en yakın olan kişi ve grupları tercih ederler. Türkiye'de bu Ortanın Soludur. CHP nin Türkiye'de gençlik teşekkülü olan Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu birçok hareketini Dev-Gençle müşterek olarak yürütmüştür. (Dev-Genç Türkiye'de komünistlerin toplandığı bir Anarşi yuvasıdır) Dolayısıyla komünizme hizmet etmiştir. Aynı şeyin Almanya'da da yapılmak istenmesinin sebebi budur.

MİLLİ (!) MUKAVEMET

TEŞKİLATLARI

Türkiye'de barınamayarak Almanya'ya kaçan komünistler (Meselâ Mihri Belli), Almanya'da Millî Mukavemet Teşkilatları kurarak Türkiye'deki hareketleri Almanya'dan idare etmeye çalışmaktadırlar. 9 Mayıs

ta Steinplatz'de yapılan miting dolayısıyla yayınlanan bildiri bu hususu belgeliyordu:

«Yurdumuz Türkiye... Amerikancı generaller tarafından karanlık günlerin eşiğine getirildi. 11 vilâyetimizde sıkıyönetim kararı ile birlikte emekçi halkımızdan yana olan herke-se ve her kuruluşu karşı zalimce bir teröre başlandı.

Dev-Genç, Devrimci Doğu Kültür Ocakları, Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu gibi devrimci, ilerici kuruluşlar yasaklandı...

Faşist iktidara karşı yurdumuzun her yerinde ve yurt dışında MİLLÎ MUKAVEMET TEŞKİLATLARI kurulmaktadır. Bu teşkilatların adı ne olursa olsun bunlara katılınız.» (19)

19-20 Haziran 1971 tarihlerinde Braunschweig'de yapılan iki günlük toplantıda, Türkiye'de Faşizme karşı Federal Almanya, Batı Berlin, İngiltere, Fransa, Avusturya, İsviçre, Hollanda, İsveç ve Norveç'teki bütün Türkiyeli demokratik ilerici güçler (!) tarafından «DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN YURTSEVER BİRLEŞİK CEPHE - AVRUPA» kurulmuştur.

Bu teşkilatı meydana getiren teşekküller şunlardır:

— Almanya Türk Öğrenci Federasyonu (ATÖF),
— İşçi Köylü Gazetesi, Proleter Devrimci Aydınlik.

— Münih Türk Kültür Birliği (M TKB)

— Köln Türk Gençlik Kültür Kulübü

— Braunschweig ve etrafı Türk Kültür Ocağı (BETKO)

— Yurtsever Halk cephesi - MÜ-NİH (YHCM)

— Proleter Devrimcileri (Aydınlik Sosyalist Dergi, Türkiye Solu)

— Nürnberg Türk Toplumcular Ocağı (NTTO)

— Frankfurt Türk Sosyalistler Birliği (FTSB)

— Fransa Türk Öğrenci Birliği (20)

Yapılan toplantıda dokuz prensip kabul edilmiş ve bir bildiri yayınlanmıştır. Yayınlanan bildirinin entere «Polis ve ordu mensupları tarafın

dan tutuklanana çeşitli işkenceler yapılmaktadır, bu insanlık dışı işkenceler şunlardır.

Tırnakların sökülmesi, saçların yolunması, kışlara cop basılması, vücutlarda yanan sigaraların söndürülmesi, cinsel organlarına elektrik verilmesi, ağızlarına sidik dökülmesi ve çok feci dövülmelerdir.» (21)

Yalan!... Yalan!... Yalan!...

İşte bu suretle Almanya'daki işçilerimiz ordu ve Türkiye aleyhine çevrilmek istenmektedir. Aslında söylenenlerin gerçekte en ufak bir ilgisizliktir.

MİLLETE VE YETKİLİLERE

DÜŞEN VAZİFE

Komünistlerin Almanya'da yürüttükleri bu teşkilatlı ve yıkıcı mücadeleye karşı Almanya'da çalışmaya mecbur bırakılan millet evâtları çelikten bir cephe etrafında süratle teşkilatlanmaları lâzımdır.

Komünistler tek tek tesbit ve teşhir edilmeli, bunların yıkıcı faaliyetleri gücümüzün yettiği kadar etrafı mız anlatılmalıdır.

Milliyetçi teşekküller aralarındaki ihtilâfları unutarak, yekvücut bir mücadele vermelidir.

Yetkililer ise derhal Almanya'daki Türk işçileri üzerinde yapılan komünizan propagandaya mani olmalı ve bu faaliyeti yönetenleri Almanya'dan getirterek gerekli cezalara çarpırmalıdır.

Komünistlerin elinde bulunan Türk Danış derhal müdahale edilerek komünistlerden alınmalı ve sağlam ellere teslim edilmelidir. Almanya'daki komünist öğretmenlerin faaliyetlerine acilen son verilmelidir.

Bu tedbirler alınmadığı takdirde komünistlerin propagandasına terke dılmış gurbetteki 500.000 kardeşimizin ne durumlara düşeceği tahmin edilebilir.

Tarihi mesuliyet hükümet etmekte olanların boynundadır.

(18) İşçi Köylü Dergisinin 7 nolu bülteni.

(19) Demokratik Türkiye için Yurtsever Birleşik Cephe Basın bülteni No. 1, 29.6.1971.

(20) Aynı bildiri.

SON

— Almanya'da komünistler, Türkiye, Ordu ve Sıkıyönetim aleyhine ığrenç bir kampanya açmışlardır. Bunun için afişler bastırıp, Almanya sokaklarına asmakta, mitingler yapmaktadırlar. Resim ordu ve bayrak aleyhine bastırdıkları afişlerden ikisini gösteriyor.

Türk Kadını, Gayrı Milli Kültür Çıgırtkanlarının Oyuncağı Yapılamaz

(Geçen sayıdan Devam)
VATANSEVERLİĞİN ASGARİ ŞARTI

Kadınlığı, evinin kutsi havasından, âlesinin sıcak ve mübarek himayesinden, çocuğunun neş'e saçan civiltısından uzaklaştırıp sokağın tecavüzüne muhatap kılanlar kimlerdir? Hangi ideolojik guruplar, teşkilâtlar ve vasıtalar; nasıl ve ne şekilde yürütmektedirler bu iğrenç oyunu? Milletimizin geleceğini düşünenler, Devletimizin ve Ordumuzun, kendisini saydıran bir Devlet ve Ordu olmasını arzu edenler, bu sorular ve meseleler üzerinde ehemmiyetle ve cidiyetle durmak zorundadırlar. Bilhas sa Devletimizin her bakımdan tecavüzlere maruz bırakıldığı; milletimizin, sıhhi ve moral yönünden yıkılmak istediği günümüzde, şahsî ve ferdî endişelerin üzerine çıkıp bu meseleler üzerinde önemle durmak gerekmektedir.

Her şeyden önce, şu meselelerde vuzuha kavuşmak ve kesin kararlara ulaşmak, düşünülmesi gerekli hususlar ve alınması lâzım gelen tedbirler bakımından bir mecburiyettir:

Biz, nasıl bir milletin çocuklarıyız? Tarihi hüviyetimiz nedir? Milli varlıklarımız üzerinde titreyerek beynelmilelci cereyanlara ve hayat şekillerine karşı, millet varlığımızı korumak gerektiğine inanmakta mıyız? Kendisini saydıran kuvveti bir Devletimiz, beynelmilel siyasette ağırlığını hissettiren kudretli bir milletimiz olsun istiyor muyuz? Milli haysiyet ve gururumuzun çiğnenmesinin, neticede Devlet hayatımızı tahrip edeceğini görebiliyor muyuz? Kuvvetli bir bünyenin, ancak sağlam bir anacık ve üstün bir ahlak temeli üzerine oturduğu gerçeğini görebiliyor muyuz? Dünyamızın, öteden beri ideolojik güçlerin ve bunların şekillendirdiği devletlerin döğüş alanı olup geldiğini farkediyor muyuz? Yüzyıllardan beri sürüp gelen bu insafsız kavgadan milletimizin her zaman muzaffer çıkmasını temin için, gerekli tedbirlerin alınması lüzumuna inanıyor muyuz?

Her Türk münevverinin ve bu milletten olmanın gururunu taşıyan herkesin, bugün için bu temel meseleler üzerinde vuzuha ulaşması; ferdî düşüncelerinin üzerine çıkarak kendisini, kudretli bir devletin var olabilmesinde sorumlu görmesi, vatanseverliğin asgarî şartıdır. Evet bu devlet yücelecekse; bu millet, ilelebet, şanlı ve şerefle varlığını koruyup devam ettirecekse; bu sorumluluk duygusunu, huzur veren bir ızdırıp halinde, yüreklerinin ta derinliklerinde hissedenlerin omuzlarında, bu mes'ut neticelere ulaşacaktır. İnancımız odur ki, bu millet yaşayacaktır. Ve bu devlet şanlı ve şerefle varlığını ilelebet devam ettirecektir.

MİLLET VARLIĞINI TEHDİT EDEN İDEOLOJİK GÜÇLER

Dünyamız, öteden beri, muayyen ideolojik güçlerin döğüş sahası olagelmıştır. İlim, ahlak, iktisat; hep bu güçlerin elinde birer âlet ve birer istismar konusu olmuştur. Devletler, bu mücadelenin sonucuna göre

re şekil kazanmış; milletler, bu temel muharrik gücün emrinde şu ve ya bu istikamette koşturulmuştur. İdeolojik temelleri sağlam olan milletler, bu insafsız kavgadan galip çıkmışlar ve kudretli devletlere sahip olmuşlardır.

Üzerinde durduğumuz konuda yani kadın, onun istismarı ve yıkıcı maksatların emrinde bir âlet olarak kullanılması mevzuunda, hangi ideolojiler çarpışmaktadır? Devlet hayatımızın, yok oluşun karanlığına gömülmemesi için, bu sorunun cevabını müsbet olarak bulmak gerekir ki, alınacak tedbirler sağlam esaslara oturtulmuş olsun.

Bugün, bütün dünyada kadın, bir fikri akımın mevzuu haline gelmiştir. Gerek kadın ve gerekse cinsiyet meselesine, bu fikri akımın perspektifinden bakılmakta, bu konularda meydana çıkan problemlere, çözüm yolları getirilirken, hep bu akımın görüşlerine müracaat edilmektedir. Bu mevzularda, eskiye ait hangi fikir varsa, ilmi değildir mülâhazasıyla bir kenara atılmakta; zihinler hep bu yeni akımın görüşleriyle şekillenmeye çalışılmaktadır. Bu yeni

cinsel içgüdü yani şehvettir. Ferdi, devleti, ahlakı, politikayı ve kültürü, hep Libido denen cinsiyet içgüdüğü şekillendirir. Şahsiyet ve devlet, şehvetin gübreliginde yetişir ve gelişir. İnsan, çocukluğundan itibaren bütün hayatı boyunca, vereceği kararlarda, alacağı durumlarda ve çalışmalarında hep cinsiyet içgüdüünün emrine göre hareket eder. Hatta, bebek, annesinden süt emerken; bir taraftan açlığını gidermekte diğer taraftan da onun göğüsüne değmek suretiyle cinsî bir zevk (!) duymakta ve böylece cinsel içgüdüünü de tatmin etmektedir. Ana, çocuk için cinsî bir alâka ve bir alışveriş mevzuudur. Eğer ferdin, cinsî arzularını tatminde kendisine serbestlik tanınmazsa, istediği yerde ve şekilde şehvî isteğini gidermekte kendisine izin verilmez de din, ahlak ve hukuk kaideleriyle bu arzular engellenmeye çalışılırsa; o ferdin his ve zekâ dünyası gelişmez. Bir takım bunalımların içine düşer. İnsan hayatında görülen nevrozların ve sinirliliklerin temel sebebi, bu cinsel tatminsizliktir. Bu hususu, Froyd ve Öğretisi adlı kitabında Ste

den başka bir şey değildir. Nasıl ki Marks, kendisine mide gürültüsünü konu alarak din, ahlak, tarih, örf, kanun ve devlet gibi bütün müesseseleri yıkıp materyalizmi iktisat kanalından teessüs ettirmek gayretinde olmuş ise; Froyd de bu işi şehvet ve cinsiyet içgüdüğü meselelerini istismar ederek yapmak istemiştir.

FROYDİZM, İNSANİ TANIMAYAN SAÇMA BİR GÖRÜŞTÜR

Şüphesiz ki, insan çeşitli duygularının yanında cinsî duygu ve arzuların da sahibi olan bir varlıktır. Ve bu cinsî duyguların, meşrû yollarından tatmin edilmeyişi, insan hayatında ve ruhunda bir takım problemlerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Ancak insanı, yalnız cinsiyet içgüdüğüne sahip bir varlık olarak görüp hadiseleri hep bu açıdan izah etmek; ilmi yönü hiç olmayan, iptidai ve geri bir görüştür. İlmî de tesbitine göre insan, çok yönlü duyguların, üzerinde kaynaştığı kompleks bir varlıktır. İnsanı ve problemlerini izah ederken; onun bu çok yönlü varlığını, beraber mü talea eden ve aralarındaki münasebetleri âhenkli bir muvazeneye kavuşturabilen görüş ve sistemler ancak ilmi bir hüviyete sahiptirler. Kaldı ki bugün Freud, cihan çapında bir himayeye mazhar olmakla be

— Dünya modasını elinde bulunduran Yahudilik bayrak, sembol ve ordu üniformalarını gülünç hale getirmek, tahkir etmek için kampanya açmıştır. Reimde Amerikan bayrağının yatak çarşafı, iç çamaşırı v.s. olarak kullanıldığını haber veren bir gazete kupürü görülüyor.

akım, «Froydizm»dir. Çok kudretli propaganda vasıtalarının desteğine malik olan Froydizm, bugünün sığ ve görüş ufkunu daraltmış aydınına kendisini, cinsiyet problemlerinin hallinde tek fikir akımı olarak kabul ettirmesini bilebilmiştir. O halde Froydizm nedir? Esasları nelerdir? Hangi gayeye yönelmiştir ve propagandistleri, bu cereyanla ne yapmak istiyorlar? Kabaca ve ana hatlarıyla görelim:

MİLLETLERİN MEZAR KAZICISI OLAN FROYDİZM AKIMI

Froydizm, Sigmund Freud adlı, sözde bir ilim adamı tarafından ortaya atılmış bir cereyandır. Kendisi Avusturya doğumlu bir yahudidir ve asrımızın ilk yarısında ölmüştür.

Froydizm, cinsiyet içgüdüğü temelinde oturmış bir akımdır. Ona göre cinsiyet, her şeyin esasıdır. Bütün ızdırapların, hayallerin, teşebbüslerin ve hamlelerin temelinde, cinsiyet yatar. Cinsiyetin hâkimiyeti, çocuğun, annesinden doğumu anından itibaren başlar ve hayatının sonuna kadar devam eder. Nasıl ki marksizme göre, her şeyin esası iktisattır, varlık maddedir; Froydizme göre de

fan Zewig şöyle hülâsa eder:

«İçten ve dıştan herhangi bir engel yüzünden doyurulamayan cinsel istekler giderek nevroz yapar. Cinsel içgüdüler, örtülüp gizlenmek istedikçe, kabarıp; giydirilip kuşatıldıkça, açılıp soyunmak ister. En iyisi onları anadan doğma soyup dışarı bırakmaktır. Ve bu işi yapan da Freud olmuştur. (1)

Yine Froydizme göre; beş yaşına kadar, kız çocuklar babalarının karısı; erkek çocuklar da analarının kocası oldukları duygusu içindedirler. Ve buna Freud, «Ödip Kompleksi» adını vermektedir. Biraz ileri de, daha geniş bir şekilde duracağımız gibi, dönme Abdî'nin Milliyet'i de, büyük bir ilmi buluşmuş gibi, bu bayağı görüşlerin izahını ve yorumunu yapmaktadır. (2)

Kısacası, Froydizme göre; her şeyin esası cinsiyettir. İnsanı huzurlu ve verimli kılan; devletleri yücelten, insanları ve milletleri kardeşçe kucaklaştıran, hep, bu cinsiyet içgüdüünün tatminidir. Cinsiyet içgüdüünün (Libido'nun) tatmin edilmeyişi, bütün felâketlerin ve yıkımların tek sebebidir. Froydizm, görüldüğü gibi materyalizmin psikanalize tatbikini

raber bir çok yönlerden gerçek ilmin tenkitlerinden kurtulamamaktadır ve kurtulamayacaktır. Bunca duygu, arzu ve hissin sahibi olan insanın, sadece tek bir yönünü ele alıp onun üzerine sistemler kurmaya çalışmak, ilmiyetten uzaklaşmak demektir. Cinsiyet içgüdüünün serbestçe tatmin imkânına kavuşmayı, bütün nevrozların ve ruhi hastalıkların sebebi olarak göstermek bugün her zamankinden daha fazla tenkide uğrayan ve hayat gerçekleriyle yalanlanan bir görüş olmuştur. Bugün, cinsî serbestliğin, insan bunalımlarını gidermediği, bilakis yeni yeni bunalım ve problemlerin ortaya çıktığı bir vakiydir. (3) Akıl hastalıklarının ve intiharların günden güne artmakta olduğu da bir gerçektir. Hem bu acı olayların, daha çok, cinsî hayatın alabildiğine serbestlik kazandığı teknik seviyesi çok üstün, sözde medenî ülkelerde görülmesi, düşündürücüdür. Yeter ki, idrak ve iz'an melekesi dümura uğramış olsun. Maddî konforun bütününe sahip ve cinsî hürriyetin havasını alabildiğine teneffüs eden Batı gençliğinin, içinde bulunduğu sıkıntılı durum, herkesin malûmudur.

(Devamı var)

İnönü - Bayar İttifakının İç Yüzü

17 (Geçen sayıdan)

Bay Toker, iftiralarına iftiralar di-
zerken en açık gerçekleri de tahrif-
ten çekinmiyor. Meselâ, Celâl Bayar
ve İnönü gibi iki eski mason ve ko-
miteci arasındaki pazarlığı bir pren-
sip anlaşması gibi gösteriyor. Ger-
çekte ise bunlar hiç bir fikrin sami-
mi adamı olmadıklarını göstermiş-
lerdir.

İnönü ile Bayar arası ittifakın
mahiyeti ve bunun nasıl seviyeleri-
ne uygun olarak tatbik edildiğini gö-
relim. Bu pazarlık, 1968 de yeniden
ortaya çıkacak ve iki eski komitacı
bir müddet önceki fikirlerini tepe-
leyerek, yeni kârlı anlaşmalara giri-
şeceklerdir.

Bayar İnönü ittifakının manası ve
zavallı uygulanışını, mütaassıp bir
ateistin ağzından dinleyelim. Ve he-
men belirtelim ki, İnönü hakkındaki
değerlendirmeler ve anlattıkları va-
kıalar dışında, bütün değerlendirmeler-
lerini hiç bir hakikat beyan etme-
yen değerlendirmeler olarak mana-
landırıyoruz. Metin Toker'in irticaa
müsaade yok» anlaşması dediği an-
laşmanın içyüzünü Yakup Kadri Ka-
raosmanoğlu şöylece anlatır:

CHP NEDEN MUVAFFAK OLAMIYORMUŞ?

1946 seçim mücadelelerinin ne şe-
kilde cereyan ettiğini burada anlat-
maya lüzum görmüyorum. Yalnız, ba-
zı eski Meclis ve Parti arkadaşları-
nın bu konuyla ilgili görüş ve dü-
şünüşleri üstünde biraz durmak ist-
tiyorum. Bu görüş ve düşünüşler,
bence, pek doğru olmamak, hattâ,
bana pek sathî ve basit görünmüş ol-
makla beraber, o zamanlar Halk Par-
tisi çevrelerinde hüküm süren zihni
yeti ve ruh halini belirtmek bakımın-
dan epeyce dikkate değer bir nite-
lik taşımaktadır. Bunların kimine gö-
re Halk Partisi'ni en çetin, en zor
duruma düşüren sebeplerin başında
Demokrat Partililerin kanun dışı ha-
reketlerine karşı gereken idarî ted-
birlerin alınmaması, kimine göre de
tam tersine pek şiddetli tedbirler al-
ınmış olması geliyordu. Bunlardan
çoğu ise, işin içinden, bütün suçu
basının üstüne atmakla sınırlıyordu.
Ama hangi basının? Bunda da arala-
rında bir görüş çelişmesi vardı. Ki-
mi doğrudan doğruya muhalefet ba-
sınına çatıyor, kimi de —belki hay-
ret edeceksiniz— Halk Partisi'ni sa-
vunan gazetelerin tutumunu tenkit
ediyordu. Hattâ bir gün bunlardan
birinin:

«— Başımıza ne geldiyse Falih
Rıfki yüzünden geldi.» dediğini pek
iyi hatırlıyorum.

Ona, o Halk Partili milletvekiline
göre, Falih Rıfki böyle bir ağır so-
rumluluğu yüklenmek için acaba ne
yapmıştı? Suçu, yıllar boyunca, ön-
ce bizimle birlikte, sonraları tek ba-
şına her yandan Halk Partisine yön-
eltilen hücumlara aynı şiddetle kar-
şı koyması mıydı?

Herhalde, bu mantıksız ve paradok-
sal düşünce Halk Partisi çevrelerin-
de o kadar yaygın olacaktı ki, 1950
seçim bozgunu üzerine, Genel Baş-
kan, Falih Rıfki'yi Ulus gazetesinin
başından çekilmeye mecbur ederek,
yıllarca Halk Partisi iktidarları aley-
hinde yazmadığı kalmayan Hüseyin
Cahit Yalçın'ı getirmişti.

HALK PARTİSİNDE GERİCİLİK (!)

Halk Partisi içinde yalnız bu gibi
ters ve biçimsiz görüşler belirmekte
değildi. Oraya hâkim olmaya, daha
doğrusu, oranın havasını bulandır-
maya başlayan bir takım gerici-
lik cereyanları da göze çarpmakta idi.
Meselâ «inkılâp» ve «lâiklik» pren-
siplerine zaten ne kadar bağlı olduk-
ları bilinmeyen çoğu CHP Milletve-
killeri, Demokrat Parti'nin en kuv-
vetli tarafını halkın dinî hislerini
okşamak ve «millî ahlâka aykırı»
telâkki ettikleri davranışları kına-
mak hususunda gösterdiği gayretler
de buluyordu. Bu görüş ve telâkki
1946 seçim mücadelesinden sonra,
yukarıdan aşağıya, bütün parti teş-
kilâtını sarmış, bunun üzerine lâik
ve devrimci geçinen Cumhuriyet
Halk Partisi yöneticileri de geminin
dümenini soldan sağa çevirmeye baş-
lamıştı. Okullarda din dersleri mi?
Baş üstüne! Köy Enstitülerinin kal-
dırılması mı? Hay hay! Köylerde ye-
ni usul girişilen ilk öğretim hareke-
tine son verilip eski usul imam ve-
ya subyan mekteplerinin türemesine
göz yummak mı? Pek âlâ! Tek, halk
gelecek seçimlerde bize daha bol oy
versin de bunların hepsini yaparız.
İşte, bu tavizler, bu vaatlerdir
ki, Halk Partisi 1950 seçim mücade-
lesine doğru yola düşmüş ve bu yol-
da ilk adımını okullarda din dersle-
ri okutulması kanununu çıkarmak,
ikinci adımını da köy okulları, Köy
Enstitüleri kurma hamlelerini balta
lamakla atmıştı. Derken, seçimler
gelip çatmış günlerde karşılaştığı ba-
zı zorluklar yüzünden Tıcanî tarika-
tıyla işbirliği etmeyi de göze almak-
tan çekinmemişti.

Lâkin, Halk Partili politikacılar oy
kazanma, ya da siyasî rakiplerini
yenme yolunda giriştikleri gerici-
lik hareketlerinde yalnız bu kadarla kal-
mamışlar, muarızlarının kendilerine
karşı kullandıkları dinsizlikle suç-
landırma silâhlarından da bol bol
faydalanmışlardır.

Doğrusunu söylemek gerekirse,
ben 1946 ile 1949 arası İsviçre'de bu-
lunduğumdan Halk Partisi'nin, yu-
karıda sözü geçen tavizlerine —gaze-
telerimizde okuduğum haberlerin ya-
lanlanmaması üzerine— inanmış ol-
makla beraber, gerek Tıcanî tarika-
tıyla işbirliği ettiğine, gerekse bu şe-
kilde bir din istismarcılığı yaptığına
ihtimal veremiyordum ve bu yoldaki ya-
yınları muhalefet basınının iftirala-
rından ibaret sanıyordum. Fakat, çok
geçmeyecek o haberlerin de doğru-
luğuna inanmak zorunda kalacaktım.
Şöyle ki:

BAYAR VE KARAOSMANOĞLU

1949 sonbaharında Türkiye Büyük
Elçiliğine tayin edildiğim Tahran'a
giderken İstanbul'da geçirdiğim beş
on gün içindeydi. Bir akşam, Park
Otel'in lokantasında haremim, kayı-
nım Burhan Belge ve yakın akra-
bamdan Suat Karaosman'la birlikte
yemek yiyorduk. Bayan Karaosman-
oğlu, yemeğin sonuna doğru, İsmet
Paşanın refikaları Hanımefendiye da-
vetli olduğu için bizi bırakıp Dolma-
bahçe sarayına gitmiş ve biz masada
üç kişi kalmış konuşuyorduk. Böyle-
ce ne kadar zaman geçti bilmiyorum;
herhalde gecikmiş olacaktık ki, git-

mek üzere ayağa kalktığımızda, Ce-
lâl Bayar'la Refik Koraltan'ın bizim
hizamında ve bizden biraz ötede bir
masada oturmakta olduklarını gör-
dük. Her ikisi de benim eski Meclis
arkadaşımdı. Kendileriyle selâmlaş-
madan önlerinden geçip gitmeme,
pek tabii olarak imkân veremezdim.

İNÖNÜ BAYAR ANLAŞMASI

Hattâ, Celâl Bayar'la Refik Koral-
tan'ın yalnız ellerini sıkıp geçmek-
le kalmayıp onlar tarafından yapı-
lan dostça bir teklif üzerine masa-
larına oturmuş, kendileriyle bir sü-
re sohbet de etmiştim. Bu sohbeti
Demokrat Parti lideri şu sözleriyle aç-
mıştı:

«— Giriştiğimiz demokrasi müca-
delesini nasıl buluyorsunuz?»

«— Pek sert ve kırıcı buluyorum.
Celâl Bey, korkarım ki, bizim ara-
mızda açılan bu saçsaça başbaşa po-
litika kavgalarından en son (kara
kuvvet) istifade etmesin.»

«— Siz bunu İsmet Paşaya söyle-
yin.»

«— Ne münasebet? Anlayama-
dım.»

«— Çünkü, kara kuvveti kıskırtan
biz değiliz. Halk Partisi'dir.»

İNÖNÜ İSTİSMARCI

Yüzüne hayretle baktığımı gören
Celâl Bayar:

«— Anlatayım,» dedi. «Geçenler-
de Bursa'da lâikliği uzun uzadıya
müdafaa eden bir nutuk söylemiş-
tim. Sebülür-Reşad mecmuası bu nut-
ku —her sözümü ayrı ayrı kötüye yo-
rumlayıp— beni dinsizlikle itham e-
derek sayfalar dolusu yayınlamıştı.
Sonra ne oldu bilir misiniz? Halk
Partisi, mal bulmuş Mağribî gibi, bu
mecmuadan hemen binlerce nüsha
satın alıp memleketin dört köşesine
dağıttı. Bunun üzerine ben de İsmet
Paşaya gittim. Kendisine, reddi
imkânsız delillerle bu hâdise hakkın-
da lâzım gelen malûmatı verdim ve
dedim ki: 'Paşam, hani parti müca-
delesinde din istismarcılığı yapma-
mak hususundaki sözleşmemiz nere-
de kaldı?' Önce, bu işten haberi ol-
madığını söyledi. Sonra, benim 'iza-
hat' istemekteki ısrarım karşısında
öfkelenerek 'Ne yapalım, bizim ar-
kadaşlar senin bir (zaafından) istifa
de etmişler' dedi.»

Celâl Bayar'ın bu sözlerini dinler-
ken kulaklarıma inanamıyordum. Zı-
ra, bazı aldanışlarıma rağmen, dev-
rimciliğine, ileri fikirliliğine, siya-
sî, ahlâkına güvendiğim İsmet Paşa
nın partinin kendi ilkelerinden biri-
ne —ve belki en önemlisine— karşı
işlenen bir hiyaneti böylesine hafif-
fe alabileceğine ve hoş görüp geç-
ceğine ihtimal verememekte idim.

Nitekim, ertesi akşam, yemeğe da-
vetli olarak, Dolmabahçe sarayına
gittiğimde İsmet Paşaya —bu olay
hakkında beni aydınlatması için—
Celâl Bayar'la aramızda geçen ko-
nuşmayı anlatmak olmuştu. Zaten,
belirli bir telâş içinde, beni, asansör
kapısı önünde bekler bulduğum İsmet
Paşa'nın ilk söz olarak:

«— Biliyorum, sende çok havadis
var, söyle bakayım» deyişi de bu ka-
rarımı hemen yerine getirmeme yol
açmış bulunuyordu. (1)

«— Evet, Paşam, dedim gülümse-
yerek. «Epeyce enteresan havadisim
var. Arzedeyim.»

Ve konuşmaya böyle bir havalı gi-
rişten sonra Celâl Bayar'ın bana bir
akşam önce söylediklerini kendisine
naklettim. Fakat, görüyordum ki,
ben anlattıkça onun çehresi asılıyor,
gözlerine dalgın bir bakış geliyordu
ve en son dudaklarının arasından çı-
kan söz şundan ibaret kalmıştı:

«— Evet, Celâl Beyle aramızda
böyle bir konuşma olmuştur. Lâkin,
ona 'zaafından istifade etmişler' de-
diğimi hatırlamıyorum.»

O akşam birlikte bulunduğumuz
dostum Nihat Erim bey, bu konuşma-
yı ve İsmet Paşanın bu sözünü unut-
mamıştır sanırım. Fakat, herhalde,
bu sözün benim üzerimdeki tesirini
fark etmiş olacağına ihtimal verem-
iyorum. Ben, eski bir deyimine göre

öylesine «lâl ve ebkem» kalmıştım,
oturduğumuz odanın havasına o ka-
dar ağır bir sessizlik çökmüştü ki,
her üçümüz de bir boşluğa düşer
gibi olmuştuk. Daha doğrusu, bu bel-
ki de yalnız benim içimde uyanan
bir histi. Evet, o anda bana öyle ge-
liyordu ki, etrafımda dayanacak tek
bir nokta yoktur. Sanki, bir zaman-
lar bütün gençlik heyecanlarımızın,

gevklerimizin, çabalarımızın mesnedi
olan ve adına Atatürk ilkeleri dediği-
miz inançlar, kanaatler, hedefler şu
beş yıldan beri esen ve Türk milleti-
ni birbirine katan küçük politika
iftiraslarının kasırgasında yerleri-
ni karşılıklı ithamlar, inkârlar gibi
birtakım hiclere bırakarak uçup git-
miştir ve yine bir zamanlar Atatürk'
ün sağ kolu telâkki ettiğimiz İsmet
Paşa bir çınarın kırılan dalı gibi
sarmaktadır.

Şimdi bay Toker, İnönü - Bayar it-
tifakına bir prensip teydi ise, buna
ihanet eden ve Bayar seviyesine İ-
nen İnönü'den, gerçekten gerici diye
itham ettiği dergileri dağıttırıp, da-
ğıttırmadığını sorsun. Nasıl Ulus ga-

zetesinde boy boy, Yahudî protokol-
lerinden parçalar aktararak faşist-
lik ve antisyonistlik yapılmışsa, Sü-
leyman Demirel'in Masonluğunu se-
çim propagandasının mevzuunu, ya-
parak İnönü kendisi ile tezada düş-
müştür.

Şimdi sorabiliriz, seçim kazanmak
için en ulvî hisleri istismar eden İ-
nönü mü, yoksa C. Bayar mı birer za-
vallı istismarçı? Bize göre ikisi de,
bay Toker!

(Devamı var)

Y. K. Karaosmanoğlu — Politika-
da 45 yıl. Bilgi yy. S: 176-183.

(1) İsmet Paşanın Celâl Bayar'la gö-
rüşmemden haber alışı ilk ön-
ce pek garipsemiş olmakla bera-
ber, Park Otel'in lokantasında
bize yakın bir masada sivil po-
lis olduklarından şüphelendiğim
birkaç kişinin oturmakta bulun-
duğunu hatırlayınca pek tabii
telâkki etmiştim.

(2) Rıza Şah Pehlevî, birkaç zaman
evvel sürgün bulunduğu Güney
Afrika'da ölmüş ve naaşı uzun
süre Mısır'da bırakıldıktan son-
ra ancak o günlerde Tahran'a
getirilmişti.

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

— HANS PRAHL

Lak-Lak

Hans Prah isimli bir İtalyan Yahudisi tarafından icad edilen ve kısa zamanda bütün dünyada meşhurlatılan Lak Lak oyunu sinir bozucu tesir yapmaktadır. Ayrıca çocuklarda kemik hastalığına da sebep olan oyuncak ilk defa Yunanistan'da yasaklanmıştır. Yahudinin kesesine milyonlar götüren sinir bozucu oyuncak, Türkiye'de de bazı belediyeler ve bazı Sıkıyönetim Komutanlıkları yasaklamıştır. Resim Lak Lak'ın mucidi Yahudi Hans Prah görülüyor.

Doğum Kontrolü

Türkiye Aile Planlaması Derneğinden (Doğum Kontrol Şebekesi) on kişi Birleşmiş Milletler tarafından düzenlenen bir gezi dolayısıyla Hindistan, Japonya ve İran'a gitmişlerdir. Heyet doğum kontrolü için incelemelerde bulunacaktır. Heyette eski Sağlık Bakanı Vedat Ali Özkan, AP genel Başk. Yardımcısı Ahmet İhsan Kırımlı, genel sekreter AP Ankara Millî vekili Kemal Yılmaz, Dernek Başkanı Sağlık Bakanlığı Müşavirlerinden Dr. Ahmet Üstünoğlu, Ankara Doğumevi Başhekimisi Dr. Ziya Durmuş, Devlet İstatistik Enstitüsü eski Başkanı Sabahattin Alpat gitmişlerdir. Heyetin, Hindistan'daki kısırlaştırma politikasından iyi intibalarla dönedenden endişe edilmektedir.

TES - İŞ

TES - İŞ (Türkiye Enerji, Su, Gaz, YSE ve DSİ Sendikaları Federasyonu)in beşinci genel kurul toplantısı çalışmalarına başlamıştır. Çalışma raporunda sosyal demokrat görüşe çatılmış ve Türk-İş'in partilerüstü politika takibetmesi istenmiştir. Bu konuyla ilgili olarak «İşçilerin siyasî bir teşkilâta kavuşturulması fikrinin, başarısız TİP denemesinden sonra da terk edilmediği» belirtilmiş ve Türk - İş'in baskı unsuru olarak kalması savunulmuştur.

Malraux

Pakistan'ın bölünmesi için Yahudilik ve hristiyanlık elele çalışmaktadır. Bir taraftan dünya basını olayı körüklemek, tahrif etmekte, diğer taraftan Mucibürrahman'ın isyan hareketine dünya devletlerinden gizli veya açık yardımlar yapılmaktadır. Eski Fransa Kültür Bakanı Andre Malraux da «Bengal şimdiye kadar tanındığı gibi sessiz direnişin ülkesi olarak kalmamalı, direnme ülkesi olmalı» demiş, Bengali isyancılar safında çarışavileceğini ileri sürmüştür. Bütün iç harpleri destekleyen ve bazarlarında bizzat savaşan Malraux Pakistan'ın da parçalanmasında tahriklerini sürdürmektedir.

Menuhin

Bir Rotariyenin çıkardığı Yankı dergisinin hararetle bildirdiğine göre şarkıcı Yehudi Menuhin, Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş'e, ezanla ilgili kararından dolayı bir tebrik mektubu göndermiş. Mektup London Times gazetesinin okuyucu sütununda yayınlanmış. Yankı haberi, Özgüneş'in icratının dış basın ve beynelmilel şahsiyetlerce desteklenmiş olduğunu ispatlamak için yayınlamış olmalı. Fakat bundan birkaç yıl önce, «Türkiye'de antisionist hareketler olduğu için Türkiye'ye gelemeyeceğini» bil diren Menuhi'nin hızlı bir sionist olduğu ve Türkiye'nin ancak Yahudilere tavizkâr bir politika takip etmesi neticesinde bizi seveceği düşünülürse, Ezan meselesine burnunu niçin soktuğu anlaşılır. Eğer ezan sesleri yerine Yahudi şarkıları okunsaydı, Menuhi'nin daha çok memnun olacağı aşikârdır. Özgüneş'in Yahudi alkışlarına kulak kabartmayacağı nancındayız.

Şarkılar

Batı müziği şarkıcısı Cliff Richard, şarkılarında hristiyanlık propagandası yaptığını, bütün Pop müziği şarkıcılarının da aynı yolda olduklarını açıklamıştır. «Şimdi bütün ünlü şarkıları incellerseniz hepsinde dini bir mesaj olduğunu göreceksiniz» demiştir. Protestanların bir kolu olan «Evangelizm» mezhebinin mutad kongresinde konuşan Cliff Richard «İhtilâli Gençlik» konulu bir özel toplantıda da aynı konulara temas etmiştir. Tavratta geçen «Zille rabbinize hamdedin, borularla...» hamdedin cümlesi hatırlanırsa, yeni hristiyan cemaatleri içindeki Yahudi tesiri ve hristiyanlığın ne derece dejenere edildiği hususu ortaya çıkmış olur.

CHP ve Hükümet

Başbakan ve Bakanların Genel Kurmay Başkanlığında Kuvvet Komutanları ile yaptığı toplantıdan sonra, Millet Meclisinde gündem dışı bir konuşma yapan Turan Turan bu tip toplantıları yermiş ve «Bu rejimin adını koyalım» demiştir. Bu sırada Özgüneş'e müdahaleler olmuş, Özgüneş: «Kişisel görüşüm, ama CHP nin altı okuna sıkı sıkıya bağlıyım. Erim, CHP'den aldığı derse saygılı olsaydı, böyle hareket etmezdi» demiş

ve şöyle bitirmiştir: «Hükümet ve parlamento Ordu'nun kuklası değildir. Aslında Ordu nun da demokrasiyi yozlaştırmaya niyeti yoktur. Olsa idi 12 Mart Muhtırasının üçüncü maddesini uygulardı. Körpe Türk demokrasisine kıymamak ve Anayasaya saygılı olmak için Erim ve Kabinesinin, Genel Kurmay Başkanlığında hesap vermemesi gerekirdi.» Bu sözler CHP nin hükümet ve orduya karşı gerçek hislerinin bir yankısı olarak yorumlanmıştır.

Efes - Pilsen

Dünya Kalite Yarışmasında Türkiye'den Efes-Pilsen ve Karper peynirleri derece almıştır. Efes Pilsen'in genel müdürü Sermet Kuntman, Kars Şirketininli ise H. Aslanyan isimli bir ermenidir. Bu dereceyi niçin verdiler acaba?

— WILLIAM ROGERS

— ANDREI GROMYKO

Gromyko - Rogers Görüşmesi

Amerika Lâişleri Bakanı William Rogers ile Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Andrei Gromyko bu günlerde bir görüşme yapacaklardır. New York'ta yapılacak olan görüşmede, Avrupa'da dengeli kuvvet indirimi, silahsızlanma ve Birleşmiş Milletleri ilgilendiren konuların görüşüleceği resmen açıklanmıştır. Fakat görüşmenin esas sebebinin son zamanlarda Amerika — Çin arasındaki yakınlaşma neticesi, yalnız kalan Rusya'nın batılı devletlerle münasebeti artırma politikasının bir devamı olduğu tahmin edilmektedir. Gromyko'nun daha başka Avrupa devletlerini de ziyaret etmesi beklenmektedir. Bilindiği gibi bugünlerde Brejnev de Yugoslavya'yı ziyaret edecektir.

Sergi

Kültür Bakanı Talât Halman'ın açıklamasına göre, Amerika'da «Türk Sanatının 1000 Yılı» isimli bir sergi açılacaktır. Bakanın belirttiğine göre sergi Cumhuriyetin 50. yılında açılacak Osmanlı ve Selçuklu eserleri sergilenecektir. Kültür Bakanı Halman bu

konuyla ilgili şunları söylemiştir: «Türk sanatının 1000 yılı adlı sergi, onbinlerce yeni dünya vatandaşına, dünyanın en eski ve en kudretli sanat hazinelerinden biri olan gerçek Türk sanatının ihtişamını gösterecektir.» Sergi süresince İslâm-Türk kültürü ve sanatıyla ilgili konferanslar verileceği de açıklanmıştır.

Amerikan Usulü

Yeni hazırlanan kanun tasarisına göre arazilerden alınan vergilerin şekli değişmektedir. Amerika'da uygulandığı için Amerikan usulü diye adlan dırılan bu yeni vergide, önce arazi tesbiti yapılacak, bu araziden elde edilecek gelirden kanunen gösterilen giderler düşülecek, elde kalan safi kazanç vergiye tabi tutulacaktır. Ayrıca köylü ve şehirli arazi sahipleri, sahip oldukları arazinin miktarını bildirecekler, bu arazi de vergilendirilecektir. Bu vergiler yoluyla köylüden alınanlar daha sonra Toprak reformunun finansmanında kullanılacaktır.

23

EYLÜL

● PERŞEMBE

24

EYLÜL

● CUMA

25

EYLÜL

● CUMARTESİ

**BİR OLAY
BİR YORUM**

Yine Soygun

Bakırköyde iki eşkiya bir veznedarı soymuşlar, 250 bin lirayı almışlar ve veznedarı da ağır şekilde yaralayarak kaçırmışlardır. 25 yaşlarında iki kişi olduğu, etraftan görenlerce belirtilen soyguncuların aranmasına devam edilmektedir. Sıkıyönetim Komutanlığı faillerin kısa zamanda bulunacağını açıklamıştır.

Newyork'ta Eroin

ABD polisi, ülkeye sokulmak istenen 90 kilo eroini yakalamıştır. Eroinin 600 milyon lira tutarında olduğu tahmin edilmektedir. Uyuşturucu Madeler Bürosu Müdürü, uyuşturucu maddenin «Queen Elizabeth-2» transatlantığı ile geldiğini söylemiştir. Olayla ilgili 3 Fransız ve 2 Kübalı göz altına alınmıştır. Bu 5 kişinin Çin'le ilişkili bulunduğu ve Çin şebekelerinin satıcıları olmaları muhtemeldir.

Klüp Reşat

İstanbul Sıkıyönetim komutanlığı, gençleri ahlaksızlığa teşvik eden ve halkın edep duygularını zedeleyici davranışlarda bulunan «Klüp Reşad» kapatmıştır. 30 gün kapalı kalacak olan Suadiye'deki «Klüp Reşad» ile ilgili açıklama ay-nen şöyledir :

«Birinci Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Karargâhı Basın ve halkla ilişkiler Şubesi-den bildirilmiştir :

İstanbul Suadiye'de Klüp Reşad adındaki klübün gençleri ahlaksızlığa teşvik ve halkın edep duygularını zedeleyici davranışlarda bulunduğu, bu davranışlarında gayri-ahlâki şekilde ve açıkça fotoğraflarla basında yayınlandığı yapılan kontroller sonunda tesbit edilmiştir.

Adı geçen klüp 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanununun 3. maddesi ve (i) bendi gereğince 30 gün süre ile kapatılmış ve sorumluların hakkında kanuni koşturmaya başlanmıştır...»

Ataş'ta Grev

Petrol-İş sendikası genel Başkanı İsmail Topkar, Mersin'deki ATAS Petrol rafinerisinde greve gittiklerini açıklamıştır. Bakanlar Kurulu tarafından iki defa tehir edilen grev 20 Eylül günü saat 12.40'da başlamıştır. Bu konu ile ilgili yorum «Bir Olay - Bir yorum» sütunumuzdadır.

Brejnev

Yugoslavya'ya 4 günlük resmi bir ziyarette bulunan Sovyet Komünist Partisi Lideri Brejnev «Rusya'nın Yugoslavya'nın iç işlerine karışmak istemediğini ötekî Komünist devletlerin egemenliğini sınırlan-

dırmak, ya da Balkanları istila etmek arzusunda da olmadığını» açıklamıştır. Brejnev'in bu sözleri, hernekadar Sosyalist ülkelerin dış politikalarına ka-

rışabileceklerinin bir ifadesi ise de, Rusya'nın Balkanlardaki parçalanmayı durduramadığının da isbatıdır. Komünizm kendi içinde parçalanmaktadır. Bu yıkılışın artık önü alınamayacaktır.

Sosyal Sigortalar

Sosyal Sigortalar Kurumu Hastahanelere bağlı eczaneler ve ilaç fabrikası açmak istemektedir. Bunun için pek çok gerekçe ileri sürmektedir. Ku-

rum yöneticilerine göre, pek çok özel eczane ve ilaç firması, Sosyal Sigortalar kurumunun gölgesinde zengin olmaktadır.

Ayrıca işçilerin özel eczanelerden ilaç temini, pek çok lüzumsuz hatta zararlı ilacın piyasayı kaplamasına ve işçinin istismarına yol açmaktadır. Sosyal Sigortalar Kurumunun, eczane açmakla ilgili kanunda-

ki değişiklik teklifi, menfaatlara haleldar olan ilaç fabrikası sahiplerini tedirgin etmektedir.

— PAPA PAUL VE PATRİK ATHENAGORAS.

Patrikhane

Cüneyt Arcayürek'in Roma'dan bildirdiği bir habere göre Patrikhane, Vatikan'a yaklaşmakta ve bağlanmak için teşebbüsler içinde bulunmaktadır. Athenagoras'ın bu yaklaşımdan güttüğü gaye, Türki-

Yasak

Siirt Valisi M. Fahri Cantel orta dereceli okullara gönderdiği tamimde kızlarda mini eteği ve ince çorabı, erkeklerde ise uzun saç ve favorileri yasak etmiştir. Bu emrin hassasiyetle uygulanmasını isteyen Valinin hareketi halk ve veliler tarafından memnuniyetle karşılanmıştır. Bütün şehirlerde aynı müsbet icraatın uygulanması için bizzat bakanlık tarafından ir tamimin de yayınlanması, halkımızı memnun etmiştir.

Rusya - Çin

Son zamanlarda Rus — Çin münasebetlerinde büyük bir gerginlik olmasına rağmen Rusya, Birleşmiş Milletlerde Kızıl Çin'i destekleyeceğini ve Kızıl Çin'in Çin'i temsil etmesini isteyeceğini açıklamıştır. Çan Kay Şek hükümetinin de Birleşmiş Milletlerden çıkarılmasını, ABD'nin bu meseleyi engellemesinin durumu güçleştireceğini iddia etmiştir.

Laird

Amerikan Savunma Bakanı Melvin Laird, Warrento'daki evinde bir basın toplantısı düzenleyerek ABD ve Rus askeri gücü hakkında bazı açıklamalarda bulunmuştur. Melvin Laird, «Rus askeri gücünün gün geçtikçe arttığını, silah stokunun kabardığını belirtmiş ve Amerika'nın silahlarını azaltmasını isteyenler bu durumu gözönüne almalıdırlar demıştır.

ATAŞ grevi hakkında

Geçtiğimiz hafta içinde Mersin Petrol Rafinerisi ATAS'ta grev başladı. Rafineri Genel Müdürü Maricle ve mailyetiyle Petrol İş Sendikası yöneticileri arasında bir anlaşmaya varılamaması sebebiyle 300'ü aşkın ATAS işçisi faaliyetlerini durdurdu. Grev, Türk Ekonomisini ve millî menfaatlerimizi çok yakından alakadar edecek bir hüviyette devam etmektedir.

Grevin başlamasını takip eden günlerde petrol sıkıntısı kendini hissettirmeye başlamıştır. Nitekim Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı grevin devamı halinde petrol darlığının artabileceğini ve dışardan petrol ithal etme mecburiyetinin hasıl olacağını belirtmişti. Öğrenildiğine göre bakanlık Rusya ile Petrol ithali için temaslarda bulunmaktadır.

Hatırlanacağı gibi Ereğli Demir ve Çelik Tesislerinde yapılan grevin ve anlaşma hususunda o zamanki iktidarın gösterdiği vurdumduymazlığın izleri Türkiye Ekonomisinde hala kendisini hissettirmektedir. Ereğli grevinden sonra uzun müddet demir ve çelik sıkıntısı çekilmiş, karaborsacıların vurgunlarına imkânlar hazırlanmış, milyonlar kıymetindeki dövizlerimiz demir ithali için dışarıya akmış ve Türk Ekonomisindeki enflasyonist baskılar süratlenmiş, hayat pahalılığı zincirleme artmıştı.

Sanayi hayatımızı ve topyekun ekonomimizi belki Ereğli grevi seviyesinde alakadar edecek ATAS grevinde gereken millî hassasiyetin gösterilmesi gerekmektedir.

Millî Ekonomimizi, sanayimizi ve müdafaamızı ilgilendiren iş sahalarındaki istikrarsızlık ve çalışma şartlarının istenilen seviyede bulunmaması millet olarak bize çok pahalıya mal olmaktadır. Bu hal aynı zamanda Marksist çevrelerin işçilerimizi istismar etmelerine ve Türkiye'nin içinden çıkılması güç krizlere yuvarlanmasına yol açmaktadır.

Esasında bu netice milletler arasında devam eden ekonomik harbin mahsulüdür. Fakat bu harpte büyük kayıplara uğramamızın sorumluları vardır. Millî Ekonomimizin güçlenmesini, sanayileşmemizin gerçekleşmesini engelleyen, Türkiye'yi yabancı devletlerin hammadde deposu ve pazar yeri olarak kalamasına sebep olanlar başta devletli millî bir politikadan saptıran hükümetler ve devletimize musallat olan mason çevrelerdir. Gayri millî unsurların Türkiye'deki menfaatlerinin hamiliğini yapan mason localarının etrafındaki yiyici, vurguncu ve soyguncu zaden sınıfıdır.

Hal böyle iken bilhassa Demir-Çelik ve Petrol gibi iş sahalarında yapılan grevler telafisi güç durumlar meydana getirmektedir. Ayrıca Kıbrıs Hadiseleri esnasında yabancı şirketlerin Türk Ordusuna oynadığı oyun, bu meselenin millî müdafaamız içinde ne derece büyük bir önem taşıdığını ortaya koymuştur. Türkiye'de petrol meselesi devletin kontroli altında yeniden düzenlenmeye muhtaçtır. Millî varlığımızı ve millî müdafaamızı alakadar eden iş sahalarındaki çalışma hayatının reorganizasyonu şarttır. Hele sanayinin kanı, harp gücünün temelini teşkil eden petrolün işlenmesinde millî menfaatlerimiz ve millî güvenliğimiz açısından yeni tedbirlerin alınması zaruret halini almıştır.

ATAŞ'ta devam eden greve mesullerin gerekli alakayı göstereceklerini umuyoruz. Böylesine önemli bir meselede Türk işçisinin ve Türk Ekonomisinin istikbal bir kaç yabancının iradesine terk edilmemelidir.

12 Mart öncesi hadiselerinin gizli hamisi ve destekçisi Rusya'dan petrol ithali ise Türkiye için tehlikeli bir teşebbüstür. Devlet adamlarımız 1927'lerde İspanya başkanı Prima de Rivera'nın başına gelen hadiselerden ibret almalı, İspanyayı bir iç harbe sokan hadiselerin baş sebebinin Rusya'dan ithal edilen kötü kalitedeki Rus Petrolü olduğunu unutmamalıdır.

basında ideolojiler kavgası

BASINDA DİN ALEYHTARLIĞINI KÖRÜKLEYEN BORAZANLAR

Türkiye'de «12 Mart»tan son rakı günlerin blâncosu yapıldı. 12 Mart'ta, millî beraberlik ve vatanseverlik şuurunun bayraklaştığı görülür. Sanık sandalyesine oturtulmuş bir komünizm, millete salıyı ağızlarla saldırırken susturulmuş sol paçavralar, millî hasletlere kucak açmaya başlamış gerçek aydın ve hepsinin üstünde ordu-millet olmuş bir Türkiye hep bu bilançonun içindedir.

12 Mart millî muhtırasının havası millete bağlı gönüllerde öyle kolay teneffüs edilmiştir ki, anlatılamaz. Millet, ordu ve aydın vatanın bütünlüğü, varlığına selâmeti noktasında öyle kaynaşmıştır ki, bu birliğin karşısında devleti yıkmaya yönelik hainler susmak ya da kuzu postuna bürünmek mecburiyetinde kalmışlardır.

Ne var ki, hiyanet ve satılmışlıklar bitmemiştir. 12 Mart muhtırasının havasını, kendi sapık fikirlerinin istikametinde bulandırmak için gayret sarfeden bu cibilliyeti malum zihniyetin temsilcileri, şimdi yeni meseleler ihdas etmekle meşguldürler. Böylece milletin komünizme ve uşaklarına karşı biriken kinini örtbas etmek, Sıkıyönetime icraatlarında yeni hedefler göstermek ve hükümete belli, kalıplaşmış mevzuları empoze etmek sevdasına ve gayretkeşliğine düşmüşlerdir. Ve bu mesuliyetsiz ve aşağılık hareketin hoparlörlüğünü de Cumhuriyet, Akşam Ulus'tan dönme Barış gibi malûm cerideler yapmaktadırlar.

Banka soyan, adam kaçıran öldüren ve bunları devleti yıkmak, komünizme peşkeş çekmek için yapan moskof beslemelerinin sıkıyönetim mahkemelerindeki şirretlikleri devam ederken, Türkiye'nin dışardan ve içerden bir takım hain komplolarla karşı karşıya olduğu, bizzat Başbakanın ağzından defaatle söylenirken. Kıb-

ris'ta asırlık düşman Yunan ve Makarios kanlı ihanetlerin yeni hazırlıkları içindeyken tutup da «Ezan Türkçe okunsun, İmam-Hatip okulları şöyle olsun, böyle yapılsın.» demek ancak Bizans hayranlarına ve kalbi Pekin, Moskova için çarpanlara has bir davranıştır. Ve samimiyetten de çok uzaktır.

CUMHURİYET YİNE SAHNEDE

Bir zamanlar Hitler hayran-

bu yazıdan sonra 21 ve 22 Eylül tarihli sayılarda da «hava yı bulandırma»nın dozajı artırılmış ve gerçek niyetler kulsulmaya başlanmıştır.

Yazdıklarından da görüleceği gibi Millî Eğitim Bakanlığı Başmüfettişi olan bu şahıs sorumsuzca ve hoyratça İslâm'ın en ince meselelerinde ahkâm keserek, kafadan fetvalar vermiştir.

lığının ve Amerikan dostluğunun, daha sonraları Amerika düşmanlığının ve sosyalizm şampiyonluğunun temsilcisi bu iki yüzlü gazete aynı sahtekârlıklarına şimdi değişik şekillerde devam etmektedir. Bu gazete Komünist eşkiyaları her defasında hararetle alkışlamış onlara cesaret vermiş ve komünizmi sütunlarında çarşaf çarşaf sergilemiş, propaganda etmiştir. 12 Mart'tan sonra Sıkıyönetimde yediği sille üzerine bir ara «yeni yön tayini»ne gitmiş olmasına rağmen, görül mektedir ki aslı hüviyetini yine kaybetmemiştir

5 Eylül 1971 tarihli sayısında, Reşat Oğuz adında bulunduğu mevkiyi asla temsil edemeyecek bir şahsın ağzından «Kur'an Kursları» mevzuu işlenmiştir Hafif bir başlangıç olan

«Türkçe Kur'an» adlı yazının da sureti Hak'tan gözükmektedir; «Türk Milleti yüzyıllardır Kur'an-ı Kerim'in buyruklarını kendi dili ile okumak istediğini taşımaktadır. dedikten sonra; «Bir gün çok samimi bir müslüman (!), çokkun ve bilinçli bir Türk Milliyetçisi (!) olan bir arkadaşım Kur'an Kursları ve Kur'an-ı Kerim üzerinde konuşuyorduk. Kur'an'ın dilimize çevrilmesine, hiç olmazsa mealen olsun hız veril-meli demiştik. Arkadaşım hemen itiraz etti :

«Mealen kelimesini kabule sebep yok. Hz. Muhammet Arap olduğu için, Kur'an Arapça nazil oldu, bu demek müslüman olan araplardan gayrı milletlerin Kur'an-ı ilâhîhaye (sonuna kadar) arapça okumaya mecbur olacağı manasına gelmez. Ben Türk'üm, mealen değil, Kur'an'ın kendi dilime aynen çevrilmesini isterim» de di.

Esasen de Kur'an-ı Kerim'in sadece Arap dili ile okunacağına dair ne Ayet'i Kerime ne de Hadis-i Şerif vardır.» demektedir.

Eğer bu adamın İslâmî ilimlerindeki seviyesi biraz müsait olsaydı, kendisine yazdıkları ile alâkalı cevap vermek gerekirdi Biz bu seviyeyi görmediğimiz için sadece sunu belirtmekle iktifa edeceğiz. Hiç bir samimi müslüman ve gerçek milliyetçi; «Hz. Muhammed arap olduğu için Kur'an arapça nazil oldu» demek küstahlık ve adiliğini göstermez. Kur'an'ın Türkçeye çevrilmesi mevzuu yeni bir mesele de değildir İslâm'ın birlik ve beraberlik temeli ni yıkmak niyetiyle yapıp tutuşan nice

millet düşmanı hainin, senelerdir kursağında düğümlenen bu niyet bir «Millî Eğitim Başmüfettişi»nin düşüncesi olmamalıydı. Hele hele bir başmüfettiş huzur ve sükûnun geri gelmeye başladığı şu günlerde, bu huzurdan hoşlanmayanların çirkef oyunlarına alet olarak; «İmam-Hatip Okullarımıza kız öğrencilerin kaydırılan sonra, önce diğer okullarımızda okuyan kızlarımız gibi, tabii öğrenci kıyafetiyle okula gelen kızlarımız, müslüman görünme riyakârlığının sahtekârlık çukuruna düşen bazı mürâi tiplerin sahte homurtuları ile kızlarımız başörtüsüyle, ahınlarına kadar gelen beyaz tülbent'in altında siyah gözlükle birer taassup umacısı haline getirilmişlerdir.

Okul mensupları, okulumuz çevrede itibarlık olsun diye dillerini yutmuş olarak başörtülü kız öğrenciler gurubunun türmesine göz yummuşlar, lâisiz min rafa kaldırılması çabasının birinci merhalesine zafer kazanmışlardır.» dememeliydi.

Herşeyden evvel- bir müslüman evlâdının edep ve namusa uygun şekilde giyinmesi lâisizmin rafa kaldırılması manasına hiç gelmez. Laik Cumhuriyetin kanunları ortadadır. Ve bu şekil giyinmeyi suç kabul eden hiçbir kanun maddesi de yoktur.

Olsa bile suçlu olan cezalandırılır. Yoksa, bir eğitim görevlisinin kalkıp da hukuk ve adliyeyle ilgilendiren bir mevzuda belli çevrelerin ve zihniyetlerin tesiriyle fikir serdetmesi aydınım diye geçinen bir şahsa yakışmadığı gibi seviyesizlik manasını da taşır.

TÜRKÇE EZAN POLEMİĞİ AÇILMAK İSTENİYOR

Ezan'ın Türkçeleşmesi meselesi de İslâm düşmanlarının ve ya batı zihniyeti ile şartlanmış gazetecilerle kültürleri ile yozlaşmış kafaların uzun zamandır aktif hale getirmek istediği bir konudur. Şimdi yine fırsattan istifade bir «Türkçe Ezan» po-

lemiyi açılarak, mevzuu konusulan mesele haline getirmek isteniyor.

Bakınız Başmüfettiş bey bu konuda nasıl sesleniyor:

«Ezan, Türkçemizin berrak duruluğundan gelen ilâhî bir ahenkle, müezzinlerimizin seslerinden müslüman Türk'ün ruhlarında yankısını bulurdu. «Haydin namaza...» diyen sesi milletçe özlemiyor muyuz?

Türkçemizle, namaza koşmanın ilâhî çağırısına artık kavuşmayacak mıyız?

Milletten kopmuş kafaların, millette neyi özlediğini bilmesi elbette ki mümkün değildir. Acaip olan taraf şudur ki, milletin ezanıyla ikide bir oynayanlar Beyoğlu'nda, Adalar'da kulakları patlatırcasına salanan Çanların sesini duymıyorlar. Bir defa olsun meselâ çan sesi küçük çocukları, hastaları rahatsız ediyor. Çan yerine zil olsun veya çan kaldırılsın diye teklifte bulunmuyorlar.

İslâm'ın birlik ve beraberlik sembollerinin en büyüklerinden biri olan ezanı değiştirmek, acaba «Türkçe ezan»ı savananların ahınlarını secdeye getirebilecek midir? Hayır!

Kaldı ki, milletin böyle meseleleri tartışmaya dahi tahammülü yoktur. O devirler çoktan çöp sepetine atılmıştır.

Diğer taraftan Akşam gazetesinde de CHP Gençlik Kolları Başkanı Süleyman Genç'in «Bir Devrin Perde Arkası» tefrika-sıyla aynı oyunların peşinde. Oysa biz o hikâyeyi bay damat Metin Toker'den bir defa dinlemiştik.

Son olarak şunu söyleyelim ki, millî ideallerin yükseltilmesi için tek bir cephe olan ordu-millet ve millete bağlı gerçek aydın bu tekliflere her zaman karşı çıkacaktır.

Lâik bir memlekette kanunlar da, milletin dinine karşı ya pılan saldırılara daha fazla müsaade etmemelidir. Devlet, milletin inancını adı saldırı-lara karşı korumak mecburiyetindedir de!...

Abdi'nin Gazetesinde Böyle Düşünenler de Varmış!

Beynim ikiye ayrılmış gibiyim. Birbirine çarpıp duruyor.

Lâkalâkalâka. Deli olucam.

Nedir bu be, nedir bu Allah'ın sevdiğini?

Bu da batıdan geldi, evet.

Bu da mı uygarlık?

Bu da batıdan geldi, evet. En kötüsü.

Yani şimdiye kadar gelenlerin en kötüsü.

Zaten bu yaşı kadar (batı) nın iyi bir şeyini taklit ettiğimizi görmedim. Nerede var en süflisi, en felâketi onu bulup çıkarırız.

Ustayız, usta.

Taklit ustasıyız.

Bize özgü her bir şeyi bir kenara ittik. Geleneklerimiz eski, paslı sandıklarda. Naf-talinli.

Her şeyimiz dışardan geliyor. İyice dışardan.

Getirenler, «şaşıranlar»a.

— Nasıl ama ne güzel de gül mi?

Diye soruyorlar.

«Şaşıranlar»a,

— Valla iyi değil beyfendi. Hatta çok kötü.

Diyecek oluyordun, üf getirenlerden bir itiraz bir itiraz,

— Yahu kardeşim bu Alanya'da da böyle, koca Fransa'da da böyle, bin yıllık İngiltere'de de. Beğenmek, beğenmemek sana mı kaldı. İyi olmasa, güzel olmasa adamlar bunu yıllar yılı kullanırlar mı hiç? Onlar her halde bizden daha iyi biliyorlar.

Herhalde biliyorlardır.

Ama burası ne Alanya, ne koca Fransa, ne de bin yıllık İngiltere.

Burası Türkiye.

Biz Türküz.

Milliyet, 19 Eylül 1971

Altan ERBULAK

